Proletari din toate țările, uniți-vă !

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXII-Nr. 1051 — EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ — Vineri 7 august 1970 — 6 pagini 25 bani

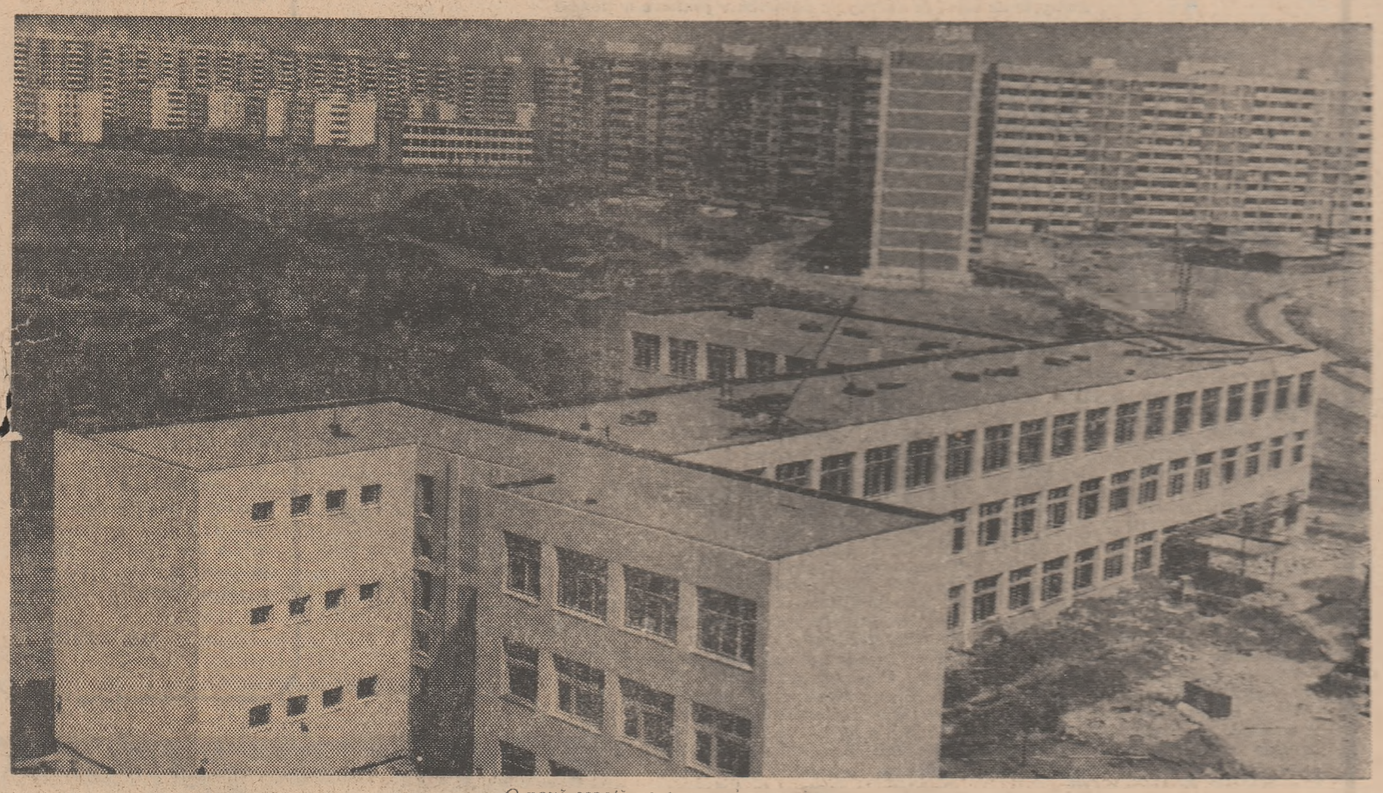

O nouă școală pentru noul an școlar

LA ORIZONT ANUL ȘCOLAR 1970-1971

SE REÎNALȚĂ MAI FRUMOASE ȘCOLILE LOVITE DE FURIA APELOR

La două luni de la năvalnica revărsare a apelor, tabloul care ni se înfățișează ochilor în locurile altă dată pustiite este plin de viață, de tumult. El vorbește cu o deosebită elocvență despre eroismul cu care întregul nostru popor a trecut grabnic la reconstrucție, la ștergerea într-un timp record a tuturor urmelor pricinuite de sinistru.

Ca în toate sectoarele în care acum se reclădește, reconstrucția școlilor a concentrat și ea eforturi entuziaste — ale muncitorilor, ale corpului profesoral, ale elevilor, ale părinților. De pe toate șantierele aflăm vești care ne umplu inimile de bucurie. Ele ne informează despre munca plină de avînt a celor care s-au angajat ca în cinstea zilei de 23 August, marea sărbătoare a poporului nostru, să grăbească ritmul de dare în folosință a lăcașurilor distruse sau avariate.

În județul Hunedoara, acolo unde furia naturii a lovit zece școli, în toate aceste zile de vară s-a lucrat intens, îndîrjit. De remarcat că toate școlile avariate au fost luate în grijă de colective de muncitori din întreprinderile hunedorene, care lucrează la ele în timpul lor liber împreună cu numeroși elevi, profesori și părinți. La liceul din Ilia, una din școlile cel mai greu lovite de ape, lucrează, necontenit echipe de muncitori de la Intreprinedrea de construcții siderurgice din Hunedoara și, după felul în care evoluează lucrările, sînt garanții că totul va fi refăcut pînă la începerea noului an școlar. Școala generală din satul Bejan a și fost reparată și dotată, aflîndu-se acum gata să-și primească elevii. Le repunerea ei în funcțiune și-au adus contribuția Centrala carboniferă Valea Jiului și Institutul de mine din Petroșani. La Școala generală nr. 2 din cartierul Ville Nouă din Deva, unde în luna mai apa a acoperit totul, ajungînd la cîțiva centimetri de acoperiș, lucrările de reparații sînt pe sfîrșite. S-a lucrat mult, cu eforturi deosebite de toată lauda : au fost refăcute tencuielile, a fost zugrăvită întreaga școală, s-au revizuit toate instalațiile, iar în prezent se pune parchetul. Hotărîrea harnicilor constructori este ca la 23 August școala să arate ca și în urmă cu cîțiva ani, cînd a fost dată în folosință.

O intensă muncă de reconstrucție se desfășoară în întregul județ Satu-Mare, care, după cum se știe, a avut mult de suferit de pe urma diluviului. În municipiul Satu-Mare numeroase brigăzi, formate din elevii claselor mai mari, au lucrat sub îndrumarea profesorilor pentru refacerea școlilor, pentru curățirea lor și pentru recondiționarea mobilierului. Clădirile școlilor care au avut de suferit și-au recăpătat înfățișarea lor normală. În marea majoritate a sălilor de clasă totul a fost orînduit la loc.

Munca nu s-a încheiat totuși. Aceste zile sînt încă la Satu—Mare zile de muncă încordată, căci aici distrugerile au fost mari. În perioada următoare se va depune un mare volum de muncă pentru curățirea, zugrăvirea și repararea in-

MIRCEA IONEL

(Continuare în pag. a 5-a)

Zece eroi

Toate ziarele și posturile de radio, televiziunea și alte multe mijloace de comunicare agită deunăzi chipurile și numele a zece copii nemaipomeniți, care nu vor fi uitați niciodată de memoria noastră. La vîrsta la care nu prea știi să definești viața, a te arunca în Infern ca să salvezi viața semenului tău e într-adevăr eroduitor ! Iar toți cei zece copii-eroi s-au aruncat în puhoaiele viiturilor din primăvară și-au salvat destinul unor oameni.

Despre ceea ce s-a întîmplat atunci la noi se va scrie mereu, cu suferință și emoție : copiii și florile au fost loviți mai rău ca de moarte. Dar pe timpul marilor inundații copiii noștri au fost propriile noastre probe de învingere, propriile noastre certitudini. Ei s-au lansat în cele mai neașteptate acte de apărare și slujire a condiției umane — țelul suprem fiindu-le salvarea și slujirea vieții. Domșa Ion, Rusu Vasile, Rusu Mihai, Pascu Ieronim, Tise Gheorghe, Munteanu Daniel, Bone Gheorghe, Vasile Octavian, Cîndea Ion, Sătmar Augustin *nu sînt de fapt singurii copii eroi care ar fi trebuit pomeniți ; locurile și apele din primăvară au cunoscut de fapt o lume de copii viteji, o lume de copii iubitori de țară și părinți. Iar toate actele lor de mare omenie și de conștiință eroică se datorează în mare parte și educației de înaltă ținută morală pe care le-a dat-o școala noastră contemporană. Căci așa cum se învață litera din alfabet, cum se învață respectul și poezia, tot așa copiii noștri își însușesc în școală, în organizația de pionieri, demnitatea și hărnicia, cinstea și puterea de sacrificiu.*

Vedem în cei zece eroi-pionieri distinși recent cu diplome de onoare de către domnul René Vincent, președintele Comitetului Internațional al mișcărilor de copii și adolescenți, pe toți copiii acelor zile de grea încercare, pe toți copiii care au trecut poate cel mai greu examen al vieții lor.

Bravo lor și cinste educatorilor care le veghează curajul și conștiința.

ION CRÎNGULEANU

ȘTIINȚA DE A CONDUCE

— Interviu cu ION NICULESCU, directorul Centrului de perfecționare a pregătirii cadrelor de conducere din întreprinderi —

Modernizarea învățămîntului implică, între altele, și introducerea în acest domeniu a ideilor științifice privind activitatea de conducere. Ne-am adresat, de aceea, directorului C.E.P.E.C.A., rugîndu-l să clarifice pentru cititorii noștri cîteva chestiuni de ordin general privind știința de a conduce, insistînd mai cu seamă asupra acelor aspecte care-și pot găsi aplicabilitate în domeniul învățămîntului. Am început dialogul nostru punînd următoarea problemă :

— Să presupunem un tînăr director care a primit mandatul de a conduce o școală oarecare. Care sînt principiile de bază de care va trebui să țină seama acest director în activitatea sa ?

— Principiile generale ale conducerii sînt aceleași oricare ar fi genul activității ce trebuie condusă. Consider însă că rezolvarea problemei trebuie să înceapă nu din momentul în care un director a primit mandatul de a conduce o școală, ci din momentul în care, existînd un post liber de director al unei școli, trebuie să selecționăm și să pregătim pe viitorul titular. Aș spune chiar că această acțiune, care precede promovarea, ar trebui considerată ca o acțiune permanentă de către cei care numesc conducători, numai prin ea asigurîndu-se procesul de cunoaștere, selecționare, pregătire și perfecționare continuă care permite realizarea unui fond de rezervă de cadre promovabile.

— Care ar fi condițiile pe care ar trebui să le îndeplinească cel căruia i se încredințează această funcție ?

— Principala activitate a oricărui cadru de conducere este aceea de a participa la elaborarea deciziilor și la luarea deciziilor privind folosirea cît mai judicioasă a tuturor resurselor de care dispune. În epoca noastră, complexitatea deciziilor a crescut și cu cît cadrele de conducere se află în posturile dinspre vîrful ierarhiei, cu atît deciziile lor trebuie elaborate în deplină cunoștință nu numai a situației dintr-un anumit sector, ci și a situației de ansamblu, nu numai a situației prezente, ci și a situației în perspectivă.

Pregătirea din timp a viitoarelor cadre de conducere în așa fel încît acestea să fie capabile de a conduce cu maximum de competență și de eficiență activitatea organizației respective ridică două probleme distincte, de egală importanță : aceea a necesității stabilirii nevoilor de cadre de conducere și a cerințelor cărora acestea ar trebui să le facă față în prezent și în viitor, și aceea a modului în care cadrele cu un potențial real de dezvoltare vor trebui pregătite. Vreau să remarc că rezolvarea acestor două aspecte nu se poate obține după soluții tip, întrucît cerințele unei anumite organizații diferă de cele ale altei organizații, cerințele de astăzi ale unei organizații diferă de cele care au fost impuse ieri și, în mod cert, de cele care-i vor fi pretinse mîine. În plus, nu trebuie uitat niciodată că, vorbind despre cadrele de conducere, vorbim de fapt despre oameni și ca atare soluțiile-tip nu se pot aplica datorită experienței variabile, diversității de cunoștințe, de aptitudini și de ambiții pe care le au oamenii.

Dacă prin a conduce bine înțelegem a folosi în mod corespunzător, sistematic și eficient resursele umane, materiale și financiare ale organizației, atunci putem spune că selecționarea unui director de școală va trebui să se facă pornind de la pregătirea sa profesională temeinică și de la preocuparea manifestată permanent pentru perfecționarea acestei pregătiri, de la experiența pe care respectiva persoană o are în domeniul conducerii unor activități de mai mică responsabilitate, de la calitățile de bun organizator, de la existența capacității de analiză și sinteză, de la eficiența și operativitatea cu care elaborează și adoptă decizii practice în problemele curente și de perspectivă. Un cadru de conducere trebuie să posede o temeinică pregătire politică și ideologică dovedită prin aplicarea cu abnegație a politicii partidului și statului, să dea dovadă de grijă pentru păstrarea și dezvoltarea avutului obștesc, să manifeste receptivitate față de nou și spirit de inițiativă. O ultimă cerință, ținînd seama de faptul că un cadru de conducere lucrează cu oameni, este aceea care se referă la capacitatea de mobilizare a colectivului cu care lucrează, la principialitatea pe care o manifestă în relațiile cu oamenii, la comportarea demnă în familie și societate. Și, așa cum am mai spus, se cere o pregătire specială în domeniul conducerii.

— Complexul de trăsături pe care trebuie să le întrunească viitorul conducător implică, desigur, o bună cunoaștere a acestuia de către cei care-l selecționează și-i atribuie respectiva funcție.

— Este o primă cerință, care se poate concretiza în aprecierea cît mai obiectivă a rezultatelor obținute pînă la data respectivă, a aptitudinilor de care dă dovadă și a potențialului de dezvoltare. Există, pentru aptitudini, metode de testare psihologică care pot fi folosite cu succes dacă nu omitem caracterul lor de probabilitate și faptul că ele reflectă situația aptitudinilor în momentul testării, nu o încadrare definitivă a posibilităților de viitor ale respectivului.

— Închipuindu-ne că am rezolvat cu bine problemele de selectionare și de pregătire și că tînărul nostru a fost numit director, revenim la prima întrebare referitoare la principiile de conducere.

— Activitatea de conducere integrează și aplică cunoștințe proprii a'tor numeroase discipline, diferite de cele ale profesiei cadrelor de conducere respective. Un cadru de conducere, în cazul nostru un director de școală, trebuie să rezolve problemele cu care este confruntat folosind tehnici particulare adaptate fiecărei

Interviu realizat de OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

„Regele regilor" — lucrare din Expoziția retrospectivă Brâncuși, prezentată la Palatul Republicii

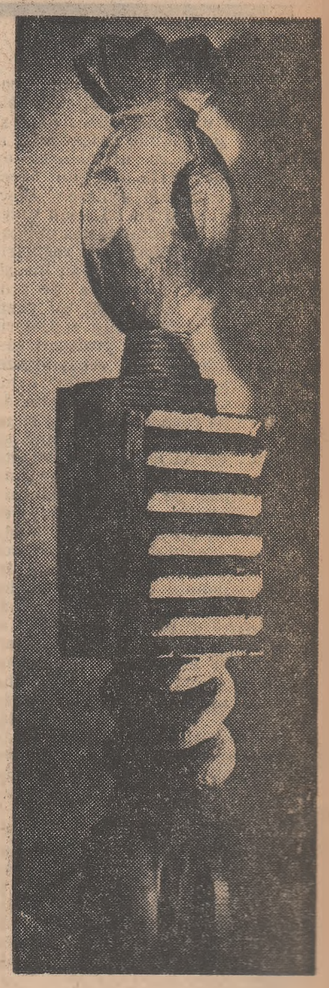

CONȘTIINȚA SOCIALISTĂ, FACTOR DINAMIZATOR AL PROGRESULUI

Socialismul implică, între coordonatele sale majore, de esență, realizarea simultană atît a premiselor materiale cît și a premiselor spirituale ale noii societăți — premise care se află într-o interacțiune dialectică — transformarea nu numai a existenței oamenilor, ci și a modului lor de a gîndi și acționa. Într-adevăr, dezvoltarea conștiinței reprezintă o necesitate obiectivă a operei de edificare socialistă, proces de construcție istorică rațională, care presupune participarea celor mai largi mase ale poporului. De aceea făurirea unei conștiințe la unison cu aspirațiile vitale ale poporului, receptivă la idealurile generoase ale epocii istorice pe care o străbate omenirea — epoca trecerii de la capitalism la socialism — a constituit un obiectiv central al activității Partidului Comunist Român în întreaga perioadă de mai bine de un sfert de secol care a trecut de la eliberarea patriei noastre.

A modela — în sensul cel mai creator al cuvîntului — gîndirea și acțiunea oamenilor pe baza științei marxist-leniniste este o operă complexă și dificilă. Ea are să ia în considerare numeroase variabile. O multitudine de factori obiectivi și mai ales subiectivi, determinați de faptul că ea se exercită asupra oamenilor ca individualități concrete, cu un anumit mod de a gîndi, de a concepe realitatea și rolul lor în societate. În această acțiune educativă nu se poate face abstracție de moștenirea primită de la vechea societate, nici de faptul că noua orînduire se edifică nu în laborator, nu în spatele unor ziduri impenetrabile, ci în mijlocul unei lumi contradictorii, cu sisteme sociale și concepții polare. Toate aceste condiții pun în evidență și mai net superioritatea orînduirii socialiste, care își propune să dezvolte o concepție științifică la scara întregii comunități naționale, să dăltuiască trăsături înaintate de comportament în fizionomia morală a unor pături foarte largi și, în final, a întregii societăți.

Datorită activității educative a Partidului Comunist Român, în cei 26 de ani care au trecut de la eliberarea țării patriotismul socialist a devenit un sentiment conștient și creator, au căpătat o tot mai amplă zonă de manifestare atitudinile noi, socialiste față de muncă și față de interesele generale ale societății, se dezvoltă o etică specifică făuritorilor unei societăți superioare. Noua conștiință acționează ca un factor stimulator al progresului, ca un dinamizator al energiilor colective și individuale. Așa cum, în situații limită, fiecare individ își dezvăluie adevărata sa fizionomie morală, tot astfel în momente de maximă tensiune un popor își scoate cu pregnanță în relief forța sau slăbiciunea sa. Recentele calamități naturale, fără precedent în istoria României, au arătat din plin roadele educației socialiste desfășurate de partid. Cu o abnegație și un eroism pe care le poate genera numai conștiința înțelegerii profunde a intereselor generale, întreaga națiune s-a ridicat să-și dea contribuția la zăgăzuirea furiei stihiilor naturii, iar apoi la vindecarea profundelor răni pricinuite de acestea în organismul economic al țării. În lupta pentru salvarea bunurilor și a vieților umane, în munca de recuperare a pierderilor de producție a apărut în adevărata lui înfățișare chipul nobil al comuniștilor — partea cea mai înaintată a națiunii noastre — al tuturor oamenilor muncii.

Ținînd seama de faptul că edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate necesită încă eforturi ample, Partidul Comunist Român, dovedind o înaltă răspundere pentru destinele națiunii noastre, a subliniat la Congresul al X-lea că, o dată cu modernizarea și extinderea bazei tehnico-materiale, cu maturizarea relațiilor de producție socialiste și perfecționarea formelor de conducere a vieții economico-sociale, cu dezvoltarea democrației, se pune într-un mod calitativ nou și problema conștiinței socialiste. Este important să se amplifice fundamentul științific și teoretic al conștiinței sociale, să se transforme în norme de conduită acele trăsături etice care exprimă înțelegerea esenței socialismului, noile raporturi interumane specifice unei societăți în care exploatarea a fost lichidată, iar unitatea socială devine tot mai mult o coordonată definitorie. Aceasta presupune cultivarea unei gîndiri creatoare, întemeiată pe o perspectivă clară, marxistă, asupra dezvoltării societății umane, însuflețită de un devotament conștient și militant față de politica partidului, față de patria socialistă, concomitent cu propagarea spiritului internaționalist de prietenie și solidaritate cu toate țările socialiste, cu mișcarea comunistă și muncitorească, cu forțele revoluționare și democratice contemporane.

Conștiința socialistă presupune, ca un element sine qua non, o atitudine combativă împotriva stărilor de spirit și comportament individualiste, a tendințelor de căpătuială, de ignorare sau încălcare a intereselor generale, ca și împotriva concepțiilor retrograde, mistice, a influențelor ideologiei străine, împotriva tuturor mentalităților înapoiate, care dăunează mersului înainte al societății noastre. În concepția partidului nostru, conștiința socialistă implică, în această perioadă de gigantice cuceriri ale geniului uman concretizate în revoluția științifică și tehnică odată cu însușirea concepției filozofice a partidului nostru, materialismul dialectic și istoric, și cunoașterea aprofundată a ceea ce este valoros, înaintat în cultura și gîndirea științifică contemporană, stăpînirea deplină a profesiunii, formarea unei atitudini cetățenești înaintate. Acestor exigențe trebuie să le răspundă întreaga muncă de educație desfășurată de societatea noastră.

În acest context — așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu — școala este „factorul principal de educație a cetățenilor, a întregii societăți... principalul canal de difuzare a științei și culturii, de îmbogățire a vieții, de modelare a caracterelor și formare cetățenească a tinerelor generații. Școala trebuie să dea societății atît buni specialiști, cît și cetățeni înaintați, cu un orizont larg, cu spirit de inițiativă, cu o minte receptivă la tot ce e nou și avansat, cu un înalt spirit de responsabilitate față de îndatoririle sociale". Această concepție se întemeiază pe ideea fundamentală că socialismul se bazează pe știință și cultură,

Conf. dr. ION ȘERBĂNESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

LICEELE INDUSTRIALE în fața unui examen complex

Experții în organizarea producției industriale au demonstrat că, în actualele condiții de dezvoltare a tehnicii și tehnologiei, raportul optim între numărul cadrelor tehnice cu calificare superioară și al celor cu calificare medie este de 1:5 pentru majoritatea sectoarelor de muncă și de 1:3 pentru unele sectoare speciale. Un rol esențial pentru optimizarea acestui raport în cadrul economiei noastre socialiste îl au liceele industriale, care vor da în viitorul an școlar prima lor promoție de absolvenți. Este de aceea esențial ca întregul mecanism care contribuie la formarea profesională a acestor specialiști cu calificare medie să funcționeze cu deplină eficiență.

De o deosebită importanță pentru buna pregătire și pentru repartizarea corespunzătoare în producție a elevilor care intră acum în ultimul an de studiu al liceelor industriale este conturarea precisă a funcțiilor și posturilor în care vor lucra după absolvire. Menționăm acest fapt întrucît discuțiile pe care le-am avut recent cu o serie de elevi fruntași ai liceelor de specialitate, aflați în tabăra organizată la Brașov de către C.C. al U.T.C., ne-au arătat că unele licee nu au adus încă la cunoștință viitorilor absolvenți nici în ce va consta activitatea lor în anul V, nici condițiile de care vor dispune pentru încadrarea în producție. Se impune deci cu necesitate ca, de îndată, direcțiile de personal și învățămînt din ministerele care au în subordine licee industriale să stabilească principalele posturi ce vor putea fi ocupate în întreprinderi și instituții de către viitorii absolvenți ai acestora și să le comunice fiecărui liceu. Pot fi incluse atît posturile în specialitatea obținută prin studii cît și în specialități înrudite, pentru care se cer cunoștințe tehnice de nivel mediu. În industria construcțiilor de mașini, de pildă, absolvenții liceelor de specialitate pot ocupa funcțiile de tehnician-proiectant, electromecanic pentru aparate de măsură și automatizări, metrolog, lăcătuș-montator pentru mașini electrice, sculer pentru scule, dispozitive și verificatoare, electronist pentru mașini electronice de calcul etc. În industria energiei electrice și termice asemenea funcții sînt: tehnician proiectant, operator la camera de comandă termică, operator la instalațiile de turbine cu aburi sau gaze, electrician pentru verificări și măsurători electrice în centrale și rețele electrice etc.

Un factor determinant pentru buna pregătire a primei promoții de absolvenți ai liceelor industriale este asigurarea locurilor de practică corespunzător fiecărei specialități. După cum se știe, în anul V primul trimestru este destinat exclusiv pregătirii practice. Cu atît mai mult este necesar ca încă de pe acum să se ducă tratative cu întreprinderile de profil pentru a se asigura locuri de practică în care elevii să execute efectiv lucrările prevăzute în programele școlare. Pentru ca, după repartizarea în producție, perioada de acomodare a absolvenților cu locul de muncă să fie cît mai mică, ar fi bine ca practica să se realizeze pe cît posibil în întreprinderile, secțiile și atelierele în care urmează să fie încadrați.

Se cuvine menționat faptul pozitiv că comitetele de direcție ale unor întreprinderi, conștiente că buna pregătire a personalului mediu de specialitate este condiționată în mare măsură de gradul de dotare tehnică a școlilor și de asigurarea posibilităților ca în timpul instruirii practice elevii să lucreze efectiv în meserie, au transferat unităților școlare utilaje, mașini, aparate de măsură și control, iar altele au organizat, în cadrul întreprinderii, secții sau ateliere speciale destinate practicii elevilor. Semnalînd asemenea inițiative pozitive, se impune totodată să recunoaștem deschis că dotarea tehnică a atelierelor, laboratoarelor și cabinetelor școlare de specialitate, condițiile materiale oferite practicii elevilor se situează — atît cantitativ cît și, mai ales calitativ — sub nivelul cerințelor unei instruiri moderne, de perspectivă, care să țină seama de dezvoltarea impetuoasă a tehnicii industriale, a economiei în ansamblul ei. De aceea, după părerea noastră, în acest domeniu se cer întreprinse rapid acțiuni de anvergură. Dotarea învățămîntului liceal de specialitate trebuie să permită îmbunătățirea substanțială a caracterului intuitiv al predării, creșterea ponderii demonstrațiilor și a lucrărilor practice, să asigure posibilitatea ca fiecare elev să poată lucra efectiv la mașina, aparatul sau mecanismul despre care se vorbește la lecții. Spunem aceasta întrucît simpla prezentare în fața elevilor a schemei sau desenului unei mașini sau a unui aparat, fie chiar însoțită de explicații, s-a dovedit insuficientă. Laboratoarele și cabinetele școlare de specialitate ar trebui astfel dotate încît după orele de curs, în timpul lor liber, elevii să poată examina, dacă doresc, încă o dată modul de funcționare a unei mașini sau a unor aparate, părțile lor componente etc.

Este pozitiv, desigur, faptul că unele ministere ca, de exemplu, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerul Energiei Electrice, Ministerul Industriei Ușoare, Ministerul Industriei Petrolului au întocmit planuri de perspectivă în ceea ce privește dotarea atelierelor, laboratoarelor și cabinetelor școlare de specialitate. Este însă necesar ca, în perioada care a mai rămas pînă la deschiderea noului an școlar, fiecare școală să efectueze o inventariere completă a dotării atelierelor, laboratoarelor și cabinetelor școlare de specialitate și, în funcție de planul de școlarizare, de normativele privind dotarea și de programele școlare să se ia măsuri de completare. Intervenția nemijlocită a direcțiilor de personal și învățămînt din ministere, centrale industriale și a comitetelor de direcție din întreprinderi este necesară pentru a asigura succesul acestei acțiuni acolo unde nevoile de utilaj sau spațiu depășesc posibilitățile de rezolvare ale conducerilor de școli.

Hotărîtoare pentru calitatea formației profesionale a viitorilor muncitori și specialiști cu calificare medie este activitatea profesorilor care predau disciplinele de specialitate. În general cei care răspund de încadrarea școlilor cu personal didactic s-au preocupat să asigure pe fiecare post oameni competenți, bine pregătiți. Nu putem trece totuși cu vederea faptul că și anul trecut s-a practicat la încadrarea personalului, fărîmițarea de catedre, pentru a se acorda ore în plus pentru normă anumitor profesori sau, în unele cazuri, unor persoane cu funcția de bază în alte școli, în întreprinderi sau instituții. Este însă o cerință fundamentală a bunului mers al procesului de învățămînt ca profesorii care predau obiectele de cultură generală și de cultură tehnică-generală să fie încadrați cu funcția de bază în școală. Ne referim, de pildă, la obiecte ca: studiul materialelor, desenul tehnic, mecanica tehnică, electrotehnica și electronica, protecția muncii, organizarea și planificarea producției. Pentru predarea obiectelor privind utilajul și tehnologia meseriei și respectiv a specialității la care școala, din lipsă de specialiști, nu poate încadra profesori cu funcția de bază este cazul să fie încadrați specialiști cu experiență din secțiile sau atelierele în care fac practică elevii clasei respective. Acordarea de ore în plus peste normă, profesorilor, directorilor și directorilor adjuncți de școli trebuie să constituie o excepție, acceptată numai în cazurile cînd nu există nici o altă soluție. În orice caz, se impune ca orele în plus peste normă să fie acordate numai acelor cadre care în anul anterior și-au îndeplinit în condiții foarte bune toate sarcinile prevăzute de Statutul personalului didactic, inclusiv acelea privind confecționarea de material didactic și îndrumarea științifică în afară de clasă a elevilor.

Stadiul actual de dezvoltare a industriei noastre socialiste, cerințele pe care le formulează aceasta față de pregătirea promoțiilor viitoare de specialiști cu calificare medie solicită sporirea generală a exigențelor privind selecția profesorilor de specialitate. A sosit momentul ca la încadrarea acestor profesori să se țină seama nu numai de titlul lor, ci și de facultatea și secția absolvită, precum și de domeniul în care au mai multă experiență. De exemplu, un inginer mecanic care a absolvit Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini — secția „mecanică fină" și care a lucrat în ateliere sau secții de mașini-unelte sau de sculărie poate preda cu bune rezultate obiecte ca „utilajul și tehnologia prelucrărilor mecanice", „mașini-unelte și prelucrări prin aschiere", „tehnologia construcțiilor de mașini". Dacă însă același absolvent a lucrat într-un serviciu de proiectări, atunci ar trebui să fie încadrat la obiecte ca „desenul tehnic", „proiectarea sculelor, dispozitivelor și verificatoarelor". Se înțelege că, dacă se pune problema încadrării lor cu funcția de bază în școală, inginerii în cauză ar putea preda și obiecte ca „mecanica tehnică" sau „toleranțe și măsurători tehnice". Elaborarea și trimiterea în școli, de către direcțiile de personal și învățămînt din ministere, a unor îndrumări privind obiectele la care pot fi încadrați specialiștii ce vor să încreze în învățămîntul profesional tehnic și liceal de specialitate ar fi de mare folos și ar conduce la evitarea unor anomalii născute din lipsa de orientare a unor directori.

În aceeași ordine de idei, o deosebită importanță o are modul de alcătuire a catedrelor. Se consideră mult mai indicat ca, dacă este posibil, profesorul să predea un singur obiect la diverși ani de studii, specialități sau forme de învățămînt (licee industriale, școli profesionale, de specializare postliceală, școli de maiștri), decît mai multe obiecte la un singur an de studii, la o singură specialitate sau formă de învățămînt. În felul acesta el va putea adînci mai mult pregătirea lecțiilor și-i va rămîne timp pentru a se putea ocupa și de rezolvarea în condiții bune a celorlalte sarcini de răspundere ce-i sînt date prin Statutul personalului didactic.

Pregătirea atentă, chibzuită a muncii în noul an școlar, care va da prima promoție de absolvenți ai liceelor industriale, se impune cu atît mai mult cu cît în perioada 1971—1980 liceele de specialitate vor deveni, conform prevederilor din Directivele Congresului al X-lea al P.C.R., principala formă de pregătire a cadrelor medii, iar nevoile în acest domeniu ale economiei noastre socialiste necesită ridicarea continuă a calității pregătirii acestor specialiști.

Ing. **ION PUȘCAȘU**
director general adjunct
în Ministerul Învățămîntului

Echipele de elevi se disting pe numeroase șantiere naționale

PE LITORAL ÎN TABĂRA „AȘILOR"

La Costinești și Schitu, în taberele de la marginea mării, și-au dat întîlnire „așii" liceelor noastre, 360 de liceeni — unul și unul, cum ni-i recomanda un profesor — toți finaliști ai olimpiadelor naționale de literatură, matematică, fizică și chimie sau cîștigători ai unor premii și mențiuni la olimpiadele internaționale. Îi poți întîlni la Costinești și la Schitu pe Florin Tuțurdău, Octavian Sima și Dragoș Fălie, pe Valentin Mîrșu, Ioan Laheț, Nicolae Mitrea și Augustin Ioanițescu, pe Doru Ștefănescu și Alexandru Dincă și încă pe mulți alții ca ei, bine cunoscuți în lumea școlară. Au venit să petreacă două săptămîni de vacanță, să se cunoască și să lucreze laolaltă în această oază de verdeață poleită de soare, împrospătată de briza mării.

M-am aflat deunăzi, pentru cîteva ceasuri, în mijlocul lor. Nu știu de ce, dar îmi închipuiam că voi avea de-a face — date fiind preocupările lor științifice — cu niște tineri sobri, puțin dispuși la vorbă, retrași, poate chiar dinșanți. De unde! „Așii" sînt adolescenți obișnuiți, ca oricare alții, dar poate mai plini de vervă, de umor, interlocutori deosebit de agreabili. Premiile, diplomele, renumele nu i-au făcut să-și piardă firescul, să devină afectați, să-și schimbe atitudinea.

În tabără se simt excelent. Li s-au creat condiții foarte bune atît pentru discuții științifice sau literare, cît și pentru odihnă și distracții. Am stat de vorbă cu cîțiva profesori care-i însoțesc. O primă apreciere a acestora, unanimă: o tabără care reunește elevi din întreaga țară cu înclinații speciale pentru diverse domenii, cu preocupări stricte, într-o disciplină sau alta, constituie un cadru ideal pentru o activitate eficientă, utilă. Ea contribuie la dezvoltarea personalității adolescenților, la lărgirea orizontului, a cunoștințelor lor, și în același timp le oferă largi posibilități pentru schimburile de idei, de opinii, de experiențe. Prin profilul său, și mai cu seamă prin conținutul activităților pe care le organizează, tabăra este un mic centru de cercetare și de creație.

Împărțiți pe grupe, în funcție de vîrstă și de discipline, elevii participă la un program întocmit cu deosebită grijă de colectivul de profesori (au fost desemnați să îndrume activitatea taberei profesori dintre cei mai buni, cu bogată experiență didactică). Cum este și firesc, aceste activități nu amintesc prin nimic activitățile școlare. Se cuprind în schimb, în cadrul lor, întîlniri cu personalități ale științei și culturii noastre — printre care se numără acad. Constantin Popovici, prof. univ. dr. doc. Mircea Manu, conf. univ Călin Bești, prof. univ. dr. Augustin Z.N. Pop și alții — sau discuții pe teme cum sînt „Aspecte noi în problema afinității chimice", „Problemele energiei în fizica actuală", „Personalitatea lui Nicolae Titulescu" etc. În cadrul fiecărei grupe se prezintă referate pe diverse probleme, se organizează dezbateri, simpozioane. La prima întîlnire a matematicienilor, bunăoară, au fost rezolvate problemele date la recenta olimpiadă internațională de la Budapesta. Firește, elevii au propus mai multe soluții și fiecare pe rînd a fost luată în discuție. Într-o viitoare ședință urmează să fie rezolvate problemele date la concursul de admitere în facultățile de matematică.

O activitate bogată desfășoară și pasionații de literatură. Printre ei sînt și membrii „Săgetătorului", bine cunoscutul cenaclu literar al elevilor din Capitală. Și „condeierii", cum le spun colegii de tabără, s-au ocupat, la o primă întîlnire, de temele date la Olimpiadă. Apoi au pus bazele unei reviste intitulată „Interferențe olimpice". Cît privește creația propriu-zisă, aceasta rămîne la inspirația fiecăruia. Și se pare că ea nu lipsește, pentru că acolo, pe malul mării, muza nu se lasă așteptată.

N-am vrea să se creadă că la Costinești și Schitu elevii nu fac altceva decît rezolvă probleme și poartă discuții. Armonios alcătuit, programul le oferă și foarte multe ceasuri de divertisment. Zilnic fac plajă, înoată, participă la concursuri sportive, fac excursii, pornesc în drumeții pe întregul litoral. Brașovenii și arădenii au adus cu ei și cîte o orchestră bine pusă la punct și seară de seară în tabără se dansează, se inițiază concursuri pentru cel mai bun solist vocal sau instrumental.

În tabăra așilor activității școlare zilele sînt nu numai instructive, ci și pline de bucurie, reconfortante, vesele.

MONICA VERDEȘ

Înotul — sport preferat al vacanței de vară

Dacă nu-ți faci căruță iarna...

După cum se știe, în județele care au o rețea mai dezvoltată de tabere, pe lîngă inspectoratele școlare funcționează centre speciale care se ocupă nemijlocit de administrarea și exploatarea acestora în asemenea condiții, încît în vacanțele școlare ele să poată primi elevi la odihnă și recreere. Acum, cînd sîntem în mijlocul vacanței de vară, putem constata că majoritatea taberelor și coloniilor au fost amenajate și aprovizionate în mod corespunzător. Cu toate acestea, în unele locuri aprovizionarea se face în condiții grele, datorită numărului mic de mașini de care dispun centrele față de răspîndirea taberelor pe teritoriul județelor. O asemenea situație există de pildă în județul Caraș-Severin, unde din cele trei mașini ale centrului de tabere, nici una nu este în stare de funcționare, deși din octombrie pînă la începutul lunii iunie a fost timp mai mult decît suficient pentru repararea lor.

Sîntem curioși să aflăm cum vor fi justificate importantele sume de bani ce trebuie plătite întreprinderii județene de transport pentru autocamionul închiriat centrului de tabere. Deocamdată știm doar că toate taberele din județ sînt situate în munți și că pe șeful centrului îl cheamă Munteanu...

GH. SANDU

EXIGENȚA

Făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate presupune oameni temeinic pregătiți, care să fie în același timp buni specialiști și cetățeni înaintați, cu un orizont larg, cu spirit de inițiativă, cu o minte receptivă la tot ce este nou și avansat, cu un înalt spirit de responsabilitate față de îndatoririle sociale. Este limpede ca lumina zilei că asemenea oameni nu pot fi formați decît în condițiile unei înalte exigențe școlare. Iată de ce exigența nu poate constitui o problemă de conjunctură, care să se soluționeze doar în anumite etape ale anului școlar, ci trebuie să fie o caracteristică permanentă, organică a întregii vieți școlare.

Trăsătura dominantă a exigenței școlare rezidă în asigurarea unui sistem de cerințe care să-i pună pe elevi în situația de a da un randament maxim la învățătură și de a avea o comportare exemplară atît în școală cît și în afara acesteia. Un asemenea sistem de cerințe nu se constituie însă de la sine și nici nu poate fi stabilit la centru și oferit școlilor de pe întreg cuprinsul țării. Bazele lui, elementele cu caracter obligatoriu, valabile într-adevăr pentru toate unitățile școlare sînt prevăzute în documentele de directivă elaborate de conducerea partidului și a statului și în noile regulamente de organizare și funcționare a școlilor, întocmite în lumina acestor documente. Ceea ce conferă însă valoare operațională sistemului de cerințe este caracterul său concret, concordanța sa deplină cu necesitățile fiecărei școli, cu specificul acesteia, cu particularitățile și tradițiile sale, cu stadiul de dezvoltare și cu perspectivele evoluției sale viitoare. Este deci de datoria conducerii fiecărei unități școlare, a colectivului său didactic ca, pornind de la elementele cu valabilitate generală și în temeiul acestora, să-și elaboreze un sistem de cerințe unice care să reglementeze sub toate aspectele comportarea elevilor. La liceul nostru, un colectiv restrîns de dascăli cu mare experiență a elaborat, pe baza documentelor oficiale, un proiect de cerințe unice izvorît din specificul său ca școală de bază a Institutului de științe pedagogice. Acest proiect, perfecționat prin consultarea altor cadre didactice și definitivat în urma dezbaterii lui în consiliul profesoral, a fost inclus, în forma lui definitivă, în regulamentul de ordine interioară și pus în aplicare.

Experiența colectivului nostru demonstrează că exigența școlară exclude toleranțele. Ne-am convins că dacă la prima sa faptă reprobabilă elevul întîlnește toleranță, ajunge să creadă că poate comite în continuare acte pentru care nu va fi tras la răspundere. De aceea procedăm în așa fel încît de pe băncile școlii elevii noștri să simtă în mod direct că societatea trage la răspundere pe cei ce încalcă cerințele sale, legislația, normele de conviețuire socială.

Tradițiile liceului nostru, fermitatea majorității corpului profesoral, poziția înaintată pe care s-au situat cei mai mulți dintre elevii liceului și familiile acestora au făcut ca exigența să se înrădăcineze temeinic. Din păcate însă există și cazuri în care exigența școlară este privită de pe poziții subiective. Atît unii elevi cît și părinții acestora și uneori anumiți profesori nu se declară principial împotriva exigenței, dar ar dori ca ea să se manifeste numai față de alții. La noi ca și în celelalte școli ale țării sînt oameni care consideră în mod sincer că e foarte bine să crească exigența, să se ridice nivelul la învățătură, să se întărească disciplina, dar să nu se ia nici un fel de măsuri pentru aceasta. Alții vor să se aplice măsuri care să nu supere pe nimeni, să nu determine cumva tragerea la răspundere a cuiva. Am întîlnit și în afara școlii cetățeni care oftează după atitudinea corectă a tineretului, dar pe care îi șochează atitudinea fermă a corpului profesoral față de abaterile elevilor de la ținuta școlară. Ei uită că omul în formare are nevoie să fie învățat atît ceea ce trebuie să facă, cît și ceea ce nu-i este admis, ceea ce îi este interzis, că este obligat să răspundă de faptele sale în fața colectivității, a opiniei publice, a societății, căci numai așa va ajunge un om întegru, cu un caracter ferm, cu simț de răspundere.

Exigența școlară nu-i privește însă numai pe elevi. Adevăratul profesor începe prin a fi exigent cu sine însuși, atitudine care îi conferă în mod sigur autoritate și obiectivitate. Am avut nenumărate prilejuri să constat aprecierea de care se bucură asemenea profesori în fața elevilor. O notă mică acordată de ei, o sancțiune sau orice altă măsură este considerată de elevi și de părinții acestora drept o măsură educativă necesară, utilă, tocmai pentru că pornește de la niște oameni ce acționează de pe pozițiile unei exigențe principiale. Cunosc însă și profesori care umplu cataloagele cu note mici deși lecțiile lor nu se ridică la nivelul cerințelor. Dovedind o concepție eronată asupra exigenței școlare, unii profesori tineri își închipuie că se pot impune în fața elevilor prin utilizarea notei drept mijloc de intimidare. Colectivul nostru le arată tinerelor cadre că în realitate se pot impune în fața elevilor numai prin competență, prin muncă de înaltă ținută, printr-o atitudine obiectivă, imparțială, principială. Cît despre notă, să nu se uite că notarea elevilor este un mijloc de constatare a gradului lor de pregătire, de apreciere a muncii lor și nu un mijloc de disciplinare. În nici un caz nota nu poate fi folosită ca un mijloc de presiune, de terorizare, de asigurare a unei așa zise exigențe. Cea dintîi caracteristică a notei constă în aceea că ea trebuie să fie întotdeauna justă. În sufletul copilului nu trebuie să încolțească nici un moment ideea că profesorii pot fi nedrepți, pătimași sau răzbunători. Tocmai de aceea avem datoria să procedăm astfel încît exigența să nu apară nici în fața elevilor, nici în cea a părinților lor ca o sperietoare. Adevărata exigență se exprimă printr-o severitate just înțeleasă, izvorîtă dintr-o dragoste nemărginită pentru copiii care ne-au fost încredințați, dintr-o mare încredere în posibilitățile lor.

Experiența celor mai bune școli și a celor mai buni dascăli, dovedește că acolo unde se manifestă o asemenea exigență, unde cerințele ferme față de școlari se îmbină cu o atitudine profund umană, acolo această încredere dobîndește în mod firesc caracter de reciprocitate și se creează cel mai fertil teren pentru realizarea înaltelar țeluri ale educației socialiste.

Prof. emerit **ION DRAGU**
directorul liceului „Ion Neculce"
București

ÎNTRE CERCETARE ȘI REZULTATELE EI

O contribuție reală la optimizarea procesului de învățămînt ● Teme fals moderne ● O formulă organizatorică nesatisfăcătoare ● Dezbateri de complezență

Munca de cercetare a cadrelor didactice poate aduce astăzi o contribuție reală la optimizarea procesului de învățămînt, la progresul didacticii. Numeroși profesori și învățători care participă la simpozioane și sesiuni științifice, care elaborează lucrări pentru obținerea gradului I, pentru doctorat îmbrățișează un cîmp larg de preocupări legate de didactică, de pedagogia specialității lor etc. Începe să dobîndească un caracter științific și activitatea desfășurată în cadrul unor colective de catedră, al unor cercuri pedagogice, ca să nu mai vorbim de lucrările din cadrul societăților de specialitate ale profesorilor.

Cu toate aceste trăsături pozitive, consider că în munca de cercetare a oamenilor școlii persistă încă multe rămîneri în urmă. Se constată în primul rînd faptul că destul de adesea referatele și comunicările expuse la simpozioane, la sesiunile de comunicări științifice ș.a.m.d. nu reprezintă contribuții personale reale, nu aduc, prin sugestiile și soluțiile preconizate, un aport efectiv la perfecționarea și modernizarea procesului de instrucție și educație, nu ajung la concluzii aplicative pe măsura volumului de muncă investit, ci par a avea un scop în sine. Dar mai putem fi oare astăzi mulțumiți cu optica după care o lucrare științifică e valorificată în momentul în care „se comunică" ori este tipărită, fără a fi pusă în aplicare?

Pe de altă parte, temele alese sînt de multe ori fals moderne. Ele se ocupă, e adevărat, de ergonomie, de mass-media ș.a.m.d., dar fără a aborda aceste probleme în legătură cu creșterea eficienței formative a învățămîntului. O sesiune științifică cu caracter pedagogic trebuie să fie însă un for de investigație aplecat spre aspectele majore și de sinteză ale realității școlare și extrașcolare. Atunci de ce să se omologheze drept „contribuții științifice" intervenții fragmentare ce nu depășesc condiția unei inventarieri de date?

Asemenea carențe de ordin mai general și, din păcate, încă frecvent întîlnite, se conjugă și cu o formulă organizatorică ce nu îngăduie întotdeauna stabilirea precisă a valorii reale a contribuțiilor, ineditul și originalitatea comunicărilor. La Iași, la faza județeană a recentului simpozion cu tema „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățămîntului" — ca să dau un exemplu pe care îl am mai la îndemînă — timpul rezervat unei lucrări nu a depășit de regulă, din pricina numărului relativ mare de referate și comunicări incluse în program, 10—15 minute. În consecință, majoritatea orelor s-au consumat prin prezentarea succesivă a lucrărilor. Discuțiile, pentru care a rămas foarte puțin timp, au avut și ele un caracter general, apărînd ca o simplă dezbatere de „complezență". De aici impresia că prezentarea unei comunicări la o sesiune nu cere autorului mai mult decît eventuala sporire a numărului pieselor anexate la memoriul de activitate pentru promovarea în ierarhia didactică ori pentru examenul de grad.

Trebuie spus și faptul că nu arareori lipsa unor dezbateri concludente, bazate pe un larg schimb de opinii, este o urmare firească a tematicii cu un slab suport practico-aplicativ pentru munca școlară.

Pe de altă parte, se știe că dobîndirea de rezultate pozitive în munca de cercetare presupune o anume continuitate, fără „salturi" și „campanii". Or, adesea cercetarea științifică a cadrelor didactice se desfășoară numai în preajma vreunei sesiuni de comunicări sau a pregătirii în vederea examenului de grad.

Valorificarea lucrărilor meritorii, finalizarea lor este și ea anemic asigurată, de unde și o oarecare lipsă de interes a unor dascăli pentru cercetarea pedagogică. O cauză a acestei situații rezidă, de altminteri, și în faptul că munca de cercetare — cu rezultate mai puțin directe și mai puțin imediate — e văduvită cîteodată de o stimulare adecvată, care să o facă mai atrăgătoare. Solicitarea este și ea uneori palidă, lipsită de convingere, creîndu-se un cerc vicios: cercetătorii de meserie devansează prea mult practica, printr-o seamă de contribuții cu caracter pur teoretic, în timp ce unii profesori și învățători rămîn prizonierii rutinei și ai unui practicism îngust.

Toate acestea mă determină să consider că ar fi necesare unele măsuri de natură să îmbunătățească cercetarea științifică a corpului profesoral. Cred, de pildă, că pe lîngă casele corpului didactic s-ar putea alcătui colective de îndrumare a cercetării în care să intre oamenii cei mai competenți în acest domeniu. Pentru sprijinirea cadrelor didactice în informarea științifico-pedagogică mi se pare indicată înființarea unor biblioteci județene sau interjudețene care să aibă caracterul unor filiale ale Bibliotecii centrale pedagogice. Ar fi bine venită, după părerea mea, și publicarea de către Editura didactică și pedagogică a unor culegeri care să cuprindă cele mai bune lucrări ale cadrelor didactice. Consider, de asemenea, că se cer reașezate și ameliorate relațiile dintre cadrele didactice din școlile de bază și cercetătorii de profesie sau cadrele universitare, relații care nu sînt totdeauna judicios utilizate în folosul învățămîntului.

Școala nu se poate dispensa de cercetarea științifică a celor ce muncesc nemijlocit cu elevii. O asemenea cercetare este nu numai utilă, ci de-a dreptul indispensabilă pentru perfecționarea învățămîntului. Tocmai de aceea sîntem chemați să facem tot ce ne stă în putință pentru îmbunătățirea ei.

VAL. C. NEȘTIAN
Iași

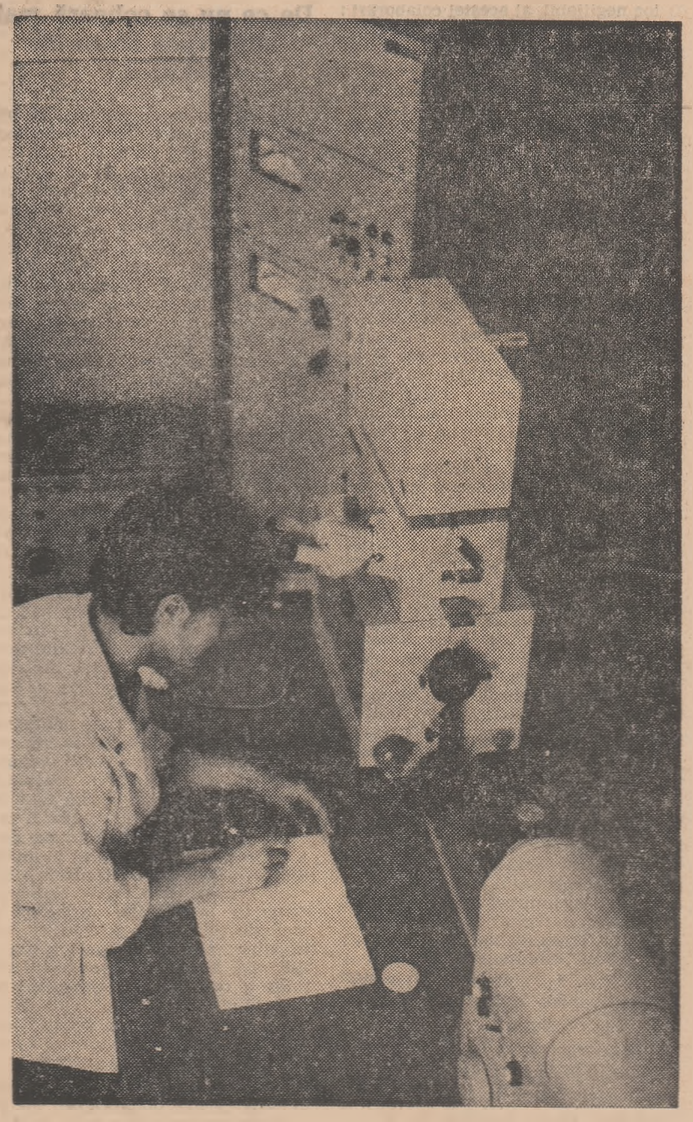

Cercetarea pedagogică din țara noastră este dotată cu aparatură modernă; în fotografie: investigații cu laser la Institutul de geologie

Regula este ca școlile să aibă... regulament

Deși au trecut mai bine de doi ani de la apariția Legii învățămîntului, un sector important continuă să nu fie asigurat cu regulamentele necesare: învățămîntul profesional, tehnic și de specialitate. Proiecte s-au făcut, observații și propuneri de îmbunătățire de asemenea, dar regulamentele nu au fost încă definitivate, școlile desfășurîndu-și activitatea sub semnul provizoratului.

In aceste condiții sîntem tentați să credem că din noianul propunerilor lipsește una — cea esențială, pe care am identificat-o după lungi și grele căutări și pe care ne grăbim s-o notăm cît mai repede de teamă să n-o uităm și noi, luîndu-ne cu vorba: pînă la începutul anului școlar 1970/1971 să fie elaborate și difuzate în rețea noile regulamente.

AL. GH.

Cum acordăm nota la purtare?

Dacă pentru aprecierea și notarea elevilor la obiectele de studiu există unele îndrumări precise în regulamentul școlar și destule indicații de principiu în studiile de docimologie, pentru aprecierea și notarea comportării avem indicații insuficiente, neprecise, ineficiente. Notele pe care le dau la purtare învățătorii și diriginții nu reflectă întotdeauna realitatea obiectivă, adevărata comportare a elevilor, ele fiind stabilite după criterii diferite, în mod subiectiv. Toate acestea, ca și faptul că nota la purtare se acordă numai la sfîrșitul trimestrului, pe baza unor observații de multe ori neconcludente din caietul dirigintelui, fac ca ea să nu aibă eficiența scontată, să nu mai fie indicele unei valori (comportarea elevului) și să nu-și mai exercite funcția educativă, de reglare a conduitei.

Există, la unii diriginți, tendința de a acorda nota maximă la purtare celor mai mulți elevi din clasă, trecînd cu ușurință peste o serie de abateri nu lipsite de gravitate. Cocoloșite astfel, acestea pot duce însă la deprinderi rele, ce vor răbufni mai curînd sau mai tîrziu. Pe de altă parte, în cazul notei maxime primite fără ca elevul să aibă dreptul la ea, acesta ajunge la o autoapreciere nefondată, cu efecte desigur negative.

Firește, există și situații inverse, cînd elevii primesc la purtare note mici pentru greșeli minore. Această situație este desigur de natură să ducă la neîncrederea în profesor, cu toate consecințele ei. Dar chiar și atunci cînd notele mici sînt date după criterii judicioase ele sînt foarte rar comentate, discutate de către diriginți, astfel încît să exercite o influență educativă pozitivă. În general nota la purtare nu este legată în mod organic de sistemul de pedepse și recompense, iar regulamentul actual al școlilor de cultură generală prevede prea puțin în acest sens.

Este clar că, în aceste condiții, nota la purtare nu-și îndeplinește rolul stimulativ, formativ. De aceea aș sugera un sistem de criterii pentru aprecierea și notarea comportării elevilor care, îmbinat cu multiplele forme de influențare educativă, ar putea duce, cred, la îmbunătățirea disciplinei elevilor. Socotesc totodată că e bine ca nota la purtare să se acorde periodic, la interval de o lună (trei note în trim. I, două în trim. II și două în trim. III). În acest fel, în urma analizei (într-o oră de diriginție) a comportării fiecărui elev, se va putea urmări mai constant evoluția comportării elevului și efectele măsurilor educative. Media trimestrială și cea anuală ar urma să se calculeze aritmetic.

Prof. CONSTANTIN D. TEIȘANU
directorul școlii generale nr. 1 din Ploiești

Clasele speciale confirmă ipotezele

La începutul anului școlar 1969—1970, „Gazeta învățămîntului" insera pagina „Opinii" unele observații ale subsemnatului privind clasele s ciale, observații care, în esență, se voiau o pledoarie în favoarea extind acestora. Fiind în al treilea an dirigintele primei clase speciale (de ma matici) de la Liceul „N. Bălcescu" din Pitești arătam, în deplină cunoști de cauză, că aceste clase asigură valorificarea tuturor potențelor elevi cu înclinații pentru un domeniu sau altul.

În prezent se obiectează că, întrucît vor lua ființă clase cu profil di ferențiat încă din anul I, clasele speciale n-ar mai avea rost. Se știe i că în alcătuirea efectivelor de elevi pentru anul I, prima grijă o constit distribuirea celor cu medii mari „în mod echitabil" în toate clasele parale în vederea „omogenizării" acestora. Dar practica arată că elevii foarte bu la diferite materii, dacă sînt răzleți în diferite clase, se integrează obicei nivelului mijlociu al claselor respective: din 10 elevi reușiți medii între 9 și 10 la admitere, absolvă liceul cu medii echivalente ap ximativ 7—3 (și cîteodată unul sau chiar nici unul). În clasele speciale ir există o atmosferă de neîncetată emulație, elevii buni tinzînd să se rid la nivelul celor foarte buni.

Rezultatele obținute de elevii clasei speciale din școala noastră la co cursul de admitere în învățămîntul superior vin să confirme justeț punctului nostru de vedere: trei sferturi (un număr egal cu elevii reuș din toate celelalte clase reale) au intrat în facultățile universitare sau diferite secții ale institutelor politehnice din București, Cluj și Timișoa

Fără îndoială, avîndu-se în vedere și rezultatele altor clase specia se pot contura, după trei ani de experimentare, unele repere care să de nească profilul (încă foarte vag și contestat de mulți) al acestor cla (care, de fapt, nu sînt „speciale", pentru că nu specializează pe nimeni creează numai premisele unei viitoare specializări). Așadar, s-ar impune discuție în acest sens, aceasta a fost, de altfel, și intenția noastră cînd a scris rîndurile de față.

FLORIN ANGHEL
Pitești

Sînt necesare mai multe instrumente didactice

Din dorința de a veni în ajutorul profesorilor din învățămîntul gener și liceal cu unele sinteze informative utile, Biblioteca centrală pedagogi aflată sub egida Institutului central de perfecționare a personalului dida tic, a inceput să editeze un „Buletin de informare pedagogică". Prim număr al acestui buletin, dedicat predării limbii și literaturii române, c prinde în prima parte o binevenită prezentare generală a vieții și oper marelui poet Ion Barbu (studiu întocmit de prof. M. Frînculescu), precu și o sinteză bogată în extrase a felului cum a fost receptată poezia ba biană în critica noastră literară. În partea a II-a, buletinul cuprinde citev referate asupra unor lucrări de limbă și literatură sau a predării ace tora, apărute în străinătate, și o bibliografie selectivă asupra scriitoril Ion Barbu, Lucian Blaga, Mateiu Caragiale și Ion Pilat, studiați în licei

Inițiativă salutară, editarea unor asemenea studii, sinteze și bibliograf selective ar trebui continuată prin reliefarea operei unui Lucian Blag Tudor Arghezi, Alexandru Macedonschi, scriitori insuficient receptat după părerea noastră, de către elevi, precum și tratarea mai nuanțată operei și a personalității unor critici și istorici literari de talia lui C. Do brogeanu Gherea, Garabet Ibrăileanu, Eugen Lovinescu, George Călines cu și Tudor Vianu.

Insistăm asupra cunoașterii temeinice a operei și personalității aceste scriitori și istorici literari pornind de la modul cum s-au prezentat un candidați la concursul de admitere în facultățile de filologie. Atestînd c noașterea profundă a istoriei literaturii române de către candidații reușiț concursul a scos la iveală și unele minusuri grave în receptarea și inter pretarea nuanțată a fenomenului literar românesc, atît în ceea ce prives te incadrarea acestuia în epocă și corelarea sa cu curentele literare cît și în ceea ce privește abordarea lui de pe o poziție estetică înaintată, i raport cu cuceririle esteticii, stilisticii, teoriei și criticii literare. Poate că acest sens nu este de prisos întocmirea unor microstudii sau monografii asu pra scriitorilor mai „dificili".

De altfel, multiplicarea instrumentelor didactice de lucru constituie prezent un deziderat al tuturor profesorilor de literatură. Bibliografiile antologiile, dicționarele de termeni de specialitate, de personaje etc sînt numai cîteva domenii în care se așteaptă elaborarea unui număr c mai mare de asemenea lucrări. Considerăm că astfel de lucrări pot trebuie să fie luate în considerare, alături de studiile și lucrările de spe cialitate, în aprecierea activității științifice universitare.

Ar fi indicată, credem, și generalizarea sistematică a experienței corpulu didactic liceal prin editarea, bunăoară, a unor buletine științifice care s cuprindă cele mai bune lucrări de specialitate în domeniile complexe al interpretării și predării limbii și literaturii române în școală.

Asistent univ. GHEORGHE NIȚU

Se cere și o selecție a examinatorilor

Se întîmplă, destul de des, un fenomen ciudat. La jumătatea anului școlar sau spre sfîrșitul lui, se constată că situația multor elevi di primul an al liceului este gravă și se pornesc adevărate campanii pen tru îndreptarea ei. Dar faptul că se înregistrează note slabe la învățătur în anul I de liceu este ceva paradoxal dacă ne gîndim că în clasa res pectivă intră numai elevii selecționați prin concurs. Am auzit mult explicații care justifică această situație. Unele, demne de luat în con siderație, altele...

În realitate, cea mai mare parte a elevilor necorespunzători ajun în liceu grație lipsei de exigență a comisiilor care-i selecționează. De multe ori am văzut comisii alcătuite din profesori cu o slabă calificare profesională, cu președinți partizani ai indulgenței. Nu o dată printre membrii comisiilor se numără simpli absolvenți ai institutelor peda gogice, fără examen de stat, în timp ce sînt ocoliți profesori cu pregă tire universitară, cu grade didactice, cu activitate științifică — aceasta pentru că sînt cunoscuți ca exigenți.

După părerea mea, din comisii ar trebui să facă parte cei mai calificați profesori căci numai un profesor cu calificare superioară poate asigura o selecționare superioară. Consider, de aceea, că întîi de toate ar fi cazul să se realizeze o selectie a examinatorilor.

Cele de mai sus nu epuizează problema pusă în discuție, dar ignora rea lor afectează însăși principiului competitivității și competenței care stă la baza procesului de promovare. Altfel cine răspunde — și cum? — pentru locurile din liceu ocupate de elevi care se pierd pe drum și cărora li se strică viitorul, pentru că locul lor era în altă parte, unde ar fi putut da societății maximum de randament?

Prof. D. ANGELESCU
Tîrgoviște

Dialoguri despre manuale

INTERVIU IMAGINAR CU ION CREANGĂ

Aflîndu-mă cu treburi la Iași, pe ulița Sărăriei din cartierul Țicăului, mi-am luat inima în dinți și m-am abătut pe la „bojdeuca" lui Ion Creangă, să-i cer marelui povestitor din Humulești unele sfaturi privitoare la manualele școlare. Eram emoționat și totodată îngîndurat, nu știam cum mă va primi cînd va afla că sînt editor. Și unde mai pui, editor de manuale! Asta depinde — gîndeam eu — de relațiile bune sau rele pe care le-a avut cu cei de la editurile de atunci. Numai că ce sînt eu de vină dacă i-au produs necazuri editorii vremii? Eu pot să răspund doar pentru activitatea mea. Dar... iarăși mi-am încetinit pasul. Dacă o fi răsfoit ediția 1970 a abecedarului și nu i-or place textul și ilustrațiile? Dacă n-o fi mulțumit de felul cum îl prezentăm în cărțile de citire?

În sfîrșit, mi-am învins nehotărîrea și am pășit pragul.

— Sînt...

Nici n-am terminat că am și fost întîmpinat cu:

— Bun întîlnișul, prietene!

Cînd i-am spus însă cum se cheamă editura unde lucrez păru nemulțumit de nefericita împerechere a termenilor „didactic" și „pedagogic".

— Să nu-ți fie cu supărare, dar astea două cuvinte sînt cam în dodii...

Am încercat eu să-i explic denumirea Editurii, referindu-mă la faptul că în Dicționarul limbii române moderne, editat în 1958, cuvîntul „didactic" este tradus prin „de sau pentru învățămînt; relativ la învățămînt, care aparține pedagogiei", iar despre pedagogie se spune că este, la rîndul ei, „știința care se ocupă de educație și de instruirea tineretului; metodă pedagogică". Am mai amintit că „Dicționarul de pedagogie contemporană" definește didactica drept o „disciplină pedagogică avînd ca obiect de studiu învățămîntul școlar ca formă principală de instrucție, de educație", iar pedagogia ca o „știință socială cu statut academic, care studiază educația într-un cadru instituțional ca proces de perfecționare a omului, întrezărind prezentul și viitorul omului". Dar, cu toată fidelitatea mea față de cele două dicționare, am simțit că nu pot ascunde o oarecare răvășeală în argumente, dat fiind că nici cele două lucrări lexicografice nu căzuseră la învoială.

— Știți una? — am rostit atunci.

— Știu dacă mi-i spune.

— Am propus schimbarea denumirii editurii.

— Cum?

— Editura „Spiru Haret".

— Ei, aici ai chitit-o!

Dar să nu ne depărtăm cu vorba. Iaca, spune-mi, ce te-a adus la mine?

— Doresc să vă iau un interviu.

— Zău! Dar de ce tocmai interviu?

— Pentru că m-am profilat pe acest gen. Aproape cu regularitate o dată sau de două ori pe an, dau și eu interviuri în presă. De cele mai multe ori ziariștii mă încolțesc cu astfel de întrebări: Cîte manuale au apărut? Cîte n-au apărut? De ce n-au apărut? De ce n-au apărut? — Dar de ce și cum au apărut, te întreabă vreodată?

— Nu-mi amintesc să-mi fi pus careva întrebarea asta.

— Și anul acesta o să întîmpini iar zăticneală din pricina aceasta?

— Întrebarea „De ce n-au apărut?" n-o să mai aibă obiect. Apar toate manualele.

— Toate bune atunci. Doar un singur lucru nu pricep: de ce ai venit tocmai la mine?

— Fiindcă ați fost unul dintre primii autori de manuale școlare, căutate și prețuite de învățători, cu tiraje impresionante pentru acele timpuri. De aceea vă întreb: manualele dv. au fost criticate?

— Citește „Contemporanul" din 1881.

— A, vă referiți la critica lui I. Nădejde asupra cărții „Învățătoriul copiilor"? Tocmai de aceea mă cuprinde mirarea că v-ați hotărît să lăsați alte lucrări ca să contribuiți la alcătuirea de manuale școlare. Și știu că alături de dv. au făcut-o și alții cu care se mîndresc cultura și literatura românească: Vasile Alecsandri, George Coșbuc, A. Odobescu, I. Slavici, M. Sadoveanu, G. Topîrceanu etc. Pe cînd astăzi...

— Astăzi ce?

— Mai bine să vă spun altă dată.

— De ce stai pe gînduri? Nu vrei să intri în împocișare de idei cu urmașii noștri din Uniunea Scriitorilor? Am aflat eu că sînt unii meșteri ai condeiului care, atunci cînd sînt chemați să scrie manuale școlare, zic ca fata babei: „Da, cum nu! că nu mi-oi feșteli eu minuțele tătucuții și a mămucuții!"

— Nu chiar așa...

— Și parcă am auzit că unul — nu-i reține numele — și-a exprimat teama că-i ruginește condeiul dacă s-apucă de manuale. Iar altul ți-a spus că degeaba te trudești cîtă vreme nu se modifică tarifele... Vezi, nu știu alții cum sînt, dar eu, cînd mă gîndeam la copii...

— Aș dori să public interviul nostru imaginar în „Gazeta învățămîntului". Vă rog să fiți de acord.

— Ai toată voia de la mine.

— Ca un semn modest de omagiu din partea unui editor al deceniului al 7-lea.

EMIL BĂLDESCU

La Biblioteca centrală pedagogică

ŞCOALA ŞI MUZEELE

Aproximativ două treimi din to-ului vizitatorilor care parcurg timpul verii sălile muzeelor sînt evi. Investigaţii întreprinse la luj, la Timişoara, la Sibiu, la fintu Gheorghe, la Iaşi arată că ecare elev vizitează în medie nual, două mari muzee. Aparent, eci, legătura între şcoală şi aceste stituţii de cultură este foarte rînsă. În fapt, însă, legătura a-easta, aşa cum se realizează în rezent nu constituie decît o va-antă posibilă — şi nu cea mai profunzime — a modalităţilor ei acţiuni unitare şi comple-entare.

Muzeul poate fi un laborator didactic permanent

Amfitrionul nostru *Cornel Iri-ie*, directorul Muzeului Bruckenal din Sibiu, ţinînd să ne con-ingă că muzeul este şi el o şcoa-, deschisă tuturor vîrstelor şi tu-uror nivelurilor de instruire, ne-a rătat pe lîngă cunoscutele comori le vestitei instituţii de cultură si-iene şi alte colecţii ale acesteia outini ştiu, de pildă, că Bruckenal-ul dispune de 800 000 de piese lustrînd sectorul ştiinţelor natu-ale).

„Posibilităţi sînt infinite — ne-a sigurat cu deplină convingere di-ectorul muzeului Bruckenthal. otul este să stabilim un mod or-anizat de conlucrare. Sincer vor-ind, am constatat că dincolo de bişnuitele vizite în muzee şi de esfăşurarea anumitor lecţii „de tmosferă", există la mulţi profe-ori o anumită reţinere pentru or-anizarea unor lecţii la muzeu sau vînd drept principal sprijin intui-iv materialul muzeistic. Neîndo-elnic, o asemenea acţiune didacti-ă solicită investiţii suplimentare e muncă şi de timp, căci pentru a valorifica posibilităţile muzeelor rebuie să cunoşti mai întîi „în ond" tot ce îţi oferă acestea ca material utilizabil în domeniul spe-ialităţii şi în domeniul educativ. Acesta este, poate, motivul reţi-neril...".

Am dorit să cunoaştem, desigur, şi părerea profesorilor sibieni. Realizarea unei documentări „în fond" — ne-au atras atenţia cei pe care i-am consultat — presupune un sistem de ghidaj bine pus la punct la nivelul muzeului. Or, deşi la Bruckenthal a existat întotdeauna o evidentă solicititudine faţă de cerinţele şcolilor, au fost şi cazuri cînd materialul concret la care s-au referit anumite solicitări nu a fost indicat în aşa fel încît să poată fi valorificat în cadrul lecţiei planificate.

Pentru noul an şcolar s-au creat însă nu numai premise, ci şi o structură organizatorică a conlucrării între muzeu şi şcoli. Coloana vertebrală a acesteia o va constitui serviciul pedagogic din cadrul secţiei de educaţie şi propagandă a muzeului care, după cum ne-a asigurat prof. Cornel Irimie, va dispune, la începutul noului an şcolar, de personal de specialitate competent. Preocuparea primordială a serviciului o va constitui didactica învăţămîntului în incinta muzeului. Lucrătorii lui vor sta la dispoziţia cadrelor didactice pentru consultaţii, vor pregăti prospecte prezentînd diferite exponate grupate pe probleme, pe teme de lecţii, vor organiza expuneri şi demonstraţii practice în faţa profesorilor cu privire la constituirea unui obiect muzeistic, la alcătuirea unor fişe, a aparatului documentar privind o problemă. Se va crea astfel o arteră de legătură permanentă între şcoală şi patrimoniul cultural studiat în muzeu.

„Pe această cale — ne-a spus directorul Muzeului Bruckenthal — vom contribui nu numai la simpla lărgire a ariei de mijloace şi forme ale muncii şcolare, ci şi la fundamentarea însăşi a educaţiei. Pe de altă parte, apropiindu-se de muzeu, oamenii şcolii şi elevii îi vor putea deveni la rîndul lor colaboratori, contribuind direct la îmbogăţirea colecţiilor sale şi, fapt mai important, la întărirea veghei pentru păstrarea patrimoniului „in situ" — acele valoroase monumente naturale, arheologice sau artistice care nu sînt transportabile sau nu au fost lăsate pe locurile originare. Şi mai există încă un aspect, de loc neglijabil, al acestei colaborări: profesorii ar învăţa ştiinţa organizării unei expoziţii (cîte naivităţi, inabilităţi estetice şi propagandistice ar dispărea astfel !). De fapt ei ar dispune de consultanţi permanenţi în tehnica organizării expoziţiilor şcolare, începînd de la stabilirea tematicii şi pînă la rezolvarea lor plastică".

Dacă insistăm mai mult, în coloanele de faţă, asupra oraşului Sibiu şi asupra muzeului Bruckenthal o facem pentru că relaţiile existente aici între instituţia de cultură şi şcoală au depăşit de mult faza unor deziderate, devenind acţiuni concrete în direcţia cărora se perseverează. Ilustrativă este în această privinţă participarea elevilor liceului „Octavian Goga" la lucrările de pe şantierul arheologic de la Guşteriţa, precum şi participarea elevilor din numeroase şcoli ale Sibiului la munca voluntară pentru extinderea muzeului etnografic şi de tehnică populară din Dumbravă. La rîndul lor, elevii din comunele Gura Rîului, Cîrţişoara şi Galeş tutelează muzeele etnografice locale organizate cu sprijinul „Bruckenthalului". Printre iniţiativele didactice ale muzeului se cuvin de asemenea consemnate ciclurile de lecţii pe teme cum sînt „Capodopere ale artei româneşti şi universale în muzeul Bruckenthal", „Arta lui Ion Andreescu", „Cele mai frumoase opere flamande şi olandeze în colecţia muzeului", „Manet şi începuturile impresionismului" organizate de secţia de artă plastică. În domeniul istoriei şi etnografiei muzeul oferă un bogat material intuitiv pentru prezentarea lecţiilor privind epoca pietrei şi metalului în Transilvania, dacii şi romanii pe teritoriul Transilvaniei, dezvoltarea social-politică în Transilvania secolului al XVIII-lea, evoluţia Sibiului în evul mediu, arta populară în sudul Transilvaniei, legăturile economice ale Ţărilor Române cu Apusul. În sfîrşit, bogatele colecţii din domeniul ştiinţelor naturale ale muzeului îi aşteaptă pe profesorii de specialitate să-şi dovedească talentele de cercetători, oferindu-le perspectiva unor veritabile revelaţii ştiinţifice.

De ce nu se coboară mai mult spre izvoarele tehnicii ?

Să deplasăm obiectivul asupra unui alt muzeu, cu un specific deosebit, care de altfel îl consacră unor trainice legături cu şcoala: Muzeul tehnic din Bucureşti. De la primele maşini şi maşinării care au contribuit la mecanizarea proceselor de muncă în construcţii şi în industria textilă, la maşini şi aparate care au jalonat evoluţia transporturilor rutier şi aerian, muzeul acesta dispune de sute de exponate ce permit vizitatorilor aflaţi la vîrsta adolescenţei să facă un amplu şi pasionant tur de orizont al evoluţiei tehnicii şi ştiinţelor aplicate. De asemenea, el ilustrează aportul geniului tehnic al unui Traian Vuia, Aurel Vlaicu, G. Constantinescu, Dimitrie Leonida etc., la progresul tehnicii mondiale.

Cu toate aceste elemente de atracţie, afluenţa elevilor la muzeu nu a înregistrat în ultimii ani o curbă ascendentă.

„Este greu de presupus — observă tovarăşul *Ilie Dobrescu*, directorul Muzeului Tehnic — că valenţele didactice ale muzeului nostru au rămas necunoscute profesorilor, mai ales după ce ele au fost prezentate destul de amplu într-un întreg ciclu de emisiuni educative ale televiziunii. Noi însine am organizat şi organizăm lecţii demonstrative, la care însă procentul participanţilor este infim faţă de totalul elevilor ce ar putea fi interesaţi. Şi este păcat din cel puţin trei motive : pentru că la multe dintre maşinile şi mecanismele începutului se vede foarte clar trecerea de la anumite principii şi legi ale fizicii la aplicaţiile lor practice ; pentru că muzeul este o ilustrare a felului cum inventivitatea a contribuit la progresul omenirii ; şi pentru că el sădeşte respectul faţă de înaintemergători şi permite să se măsoare distanţa parcursă de tehnica actuală".

Se pare că acest aparent reflux de interes are două cauze. De o parte vizitarea Muzeului Tehnic a fost într-o vreme supralicitată în planurile diriginţilor, ceea ce a făcut-o să cadă în „disgraţia" unor conducători de şcoli. Pe de altă parte, puţini profesori de fizică au avut o preocupare constantă pentru a integra în lecţii preţiosul material didactic al muzeului.

Valorificarea în profunzime a relaţiei şcoală—muzeu necesită înainte de orice elaborarea unor lecţii care să integreze materialul muzeistic studiat în prealabil de către profesor. Deosebit de pozitivă apare şi organizarea în şcoli a unor cercuri de prieteni ai muzeelor, cercuri de elevi arheologi, paleontologi etc., care să devină adevărate pepiniere de cercetare timpurie, de stimulare a pasiunilor.

Printr-o explicabilă asociaţie de idei ne vine în minte faptul că, în timpul vizitei noastre, directorul Muzeului Bruckenthal a primit un telefon prin care i se semnala că, demolîndu-se o pivniţă, s-au găsit urmele unei construcţii mult mai vechi. Imediat a fost deplasată pe teren o echipă de specialişti de la muzeu. Ce interesant ar fi fost ca dintr-o asemenea echipă să fi făcut parte şi membrii unui cerc de elevi arheologi ! Sau dacă la reconstituirile de maşini şi mecanisme care se efectuează curent în atelierele Muzeului Tehnic ar lucra şi elevi pasionaţi pentru tehnică ! Şcoala, elevii, ar avea imens de cîştigat de pe urma unor asemenea acţiuni !

M. HERIVAN

Stampă din Muzeul Bruckenthal înfăţişînd vechiul Sibiu

PROIECTELE UNEI FILIALE

În această perioadă au avut loc adunări generale de constituire ale filialelor judeţene ale Societăţii profesorilor de muzică şi desen. O asemenea adunare, condusă de profesorul Dumitru Botez, preşedintele societăţii, a avut loc recent şi în Capitală. Cu acest prilej a fost constituită filiala profesorilor de muzică şi desen din municipiul Bucureşti şi din judeţul Ilfov.

În prima sa întîlnire, comitetul filialei a dezbătut o serie de probleme organizatorice legate de planul de activitate. Planul prevede de pildă, în scopul de a se contribui la ridicarea nivelului pregătirii de specialitate şi la îmbunătăţirea activităţii metodico-didactice a profesorilor de muzică şi desen, organizarea unei instruiri a profesorilor care vor preda aceste specialităţi la clasele a IX-a şi a X-a. A fost stabilită o tematică de instruire corespunzătoare, precum şi cadrele cărora le revin sarcini în legătură cu desfăşurarea instruirii. S-a hotărît ca aceasta să aibă loc în perioada 5—10 Septembrie a.c. S-a luat în discuţie, de asemenea, proiectul programelor de învăţămînt la muzică, hotărîndu-se elaborarea unui studiu special, care să cuprindă propuneri pentru perfecţionarea acestor programe.

Activitatea filialei se va desfăşura şi în domeniul creaţiei şi interpretării. Pe această linie se preconizează înfiinţarea unor formaţii instrumentale şi a unei formaţii corale a profesorilor de muzică şi desen, al căror repertoriu să cuprindă şi piese originale ale profesorilor, urmînd ca acestea să fie popularizate şi, eventual, preluate şi în repertoriul corurilor şcolare.

Totodată, dorind să-şi extindă activitatea şi în domeniul muzicologiei şi folclorului, filiala îşi propune să înfiinţeze, pe lîngă Muzeul de Artă al R.S.R., o secţie specială cuprinzînd instrumente muzicale populare şi alte obiecte caracteristice folclorului nostru.

Pe lîngă aceste activităţi, care se pot realiza la nivelul filialei, cred că ar fi binevenite şi unele acţiuni pe care le poate iniţia societatea. Cred, de pildă, că societatea ar trebui să iniţieze şi să sprijine colaborarea filialelor sale cu comitetele judeţene ale U.T.C. şi consiliile judeţene ale Organizaţiei pionierilor îndeosebi pentru depistarea talentelor din rîndul elevilor. Consider de asemenea că ar fi indicat ca societatea să organizeze excursii documentare de amploare, atît în ţară cît şi în străinătate, eventual pe baza înfiinţării unui birou special de turism în cadrul Uniunii Societăţilor ştiinţifice ale personalului didactic. Cu prilejul excursiilor s-ar putea organiza şi unele manifestări artistice — expoziţii, concerte etc. — prezentate de formaţiile de profesori, contribuindu-se astfel la cunoaşterea creaţiei noastre peste hotare. De asemenea, s-ar putea realiza întîlniri cu profesori de aceeaşi specialitate din alte ţări, efectuîndu-se interesante schimburi de experienţă şi de opinii, care ar contribui apoi la perfecţionarea predării.

Prof. ELISABETA SUCIU

Micii apicultori de la Casa pionierilor din Reghin

OCHIUL MAGIC

Atentat la salubritate

La policlinica oraşului Turnu Severin o mulţime de absolvenţi ai clasei a VIII-a se aflau la vizita medicală în vederea prezentării la concursul de admitere în învăţămîntul postgeneral. Printre ei se strecurau, cu umerii plecaţi, şi cîţiva dascăli grijulii, acostînd ba pe unul ba pe altul.

— Haideţi, mă, să vă meditez ! — grăi un profesor de matematică.

— Ştiţi, după vizită, domn' profesor...

— Nu fiţi proşti, mă, că nu vizita medicală contează la admitere, ci cunoştinţele...

— Noi ne-am pregătit la şcoală.

— Parcă matematica pe care aţi făcut-o voi la ţară e bună de ceva aici, la oraş — adaugă profesorul trăgînd de mînă afară din policlinică vreo doi, trei elevi.

Nu ştim care a fost rezultatul examenului la care comisia medicală l-a supus pe elev. Avem însă toate motivele să credem că a fost un rezultat bun, pentru că, ce să spunem, s-a priceput să respingă cu brio atentatul la salubritatea lui morală !

„Cît dai dacă intră ?..."

Lista celor înscrişi pentru concursul de admitere la o şcoală profesională a Ministerului Construcţiilor de Maşini creştea continuu pe măsură ce se apropia ziua examenului. Zeci şi zeci de candidaţi, mulţi însoţiţi de părinţi, se perindau pe la secretariatul şcolii.

Un obişnuit al casei (se citeşte, al şcolii) ducea în stradă tratative :

— ...Şi dacă intră, cît dai, bade ?

— ...

— Cinci sutare e bine ?

— ...

— ...Că eu nu iau nimic dacă nu reuşesc să-l bag. Dar dacă da, plăteşti, că eu sînt om cinstit.

Într-un an a tratat cu zece, în altul cu douăzeci de cetăţeni... Omul nu avea apă în curte, şi-o aducea cu găleata de la cişmeaua din spatele şcolii. Şi a fost atît de „cinstit" că n-a vorbit niciodată cu nici un profesor.

Dar nu pentru că n-a vorbit a luat vreo 4 ani închisoare...

Omul potrivit la locul potrivit...

La serviciul personal şi învăţămînt al uneia din marile fabrici ale industriei uşoare, fabrică care prin terminaţia numelui său are rezonanţa toponomiei dacice, s-au prezentat pentru repartizare, la data stabilită, 6 absolvenţi ai învăţămîntului postliceal de specialitate. Calificaţi în meseria de creatori de modele, abia aşteptau să-şi confirme priceperea, să-şi dovedească pregătirea, apreciată de altfel în repetate rînduri chiar de conducerea ministerului. Dar la direcţie, surpriză !

— Veţi lucra ca muncitori calificaţi în secţii, la maşini — le-a spus şeful direcţiei.

— Bine, dar noi am făcut şcoala postliceală în specialitatea...

— Ce specialitate ? ! La ce v-a trebuit şcoala ? Dacă veneaţi la mine de la început ajungeaţi muncitori calificaţi mai repede (sic !).

— Dar noi sîntem creatori de modele...

— Ce modele ! Materie primă pentru plan să am, că modele am destule — spuse înaltul personaj, dînd de înţeles că discuţia s-a încheiat.

De unde se vede că unii sînt puşi să taie mîneci, iar alţii să taie aripi.

S. G. TELEX

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Conştiinţa socialistă, factor dinamizator al progresului

că orînduirea noastră îşi poate manifesta pe deplin superioritatea faţă de capitalism numai integrînd organic tot ceea ce este înaintat în creaţia materială şi spirituală.

Consecvent acestei orientări, Partidul Comunist Român a acordat şi acordă o atenţie deosebită perfecţionării învăţămîntului public. Creşterea lui cantitativă este primul indice al procesului de pătrundere a ştiinţei şi culturii în masă. Generalizarea — în curs — a învăţămîntului obligatoriu de zece ani marchează o etapă superioară în existenţa şcolii româneşti şi, implicit, în creşterea gradului de cultură a poporului nostru. Dar indicii cantitativi nu dau întreaga imagine a aportului şcolii la formarea conştiinţei socialiste. Se află în plină desfăşurare şi procesul de adecvare cît mai eficientă a învăţămîntului la cerinţele societăţii moderne. Dezbateri ample privind planurile de învăţămînt, programele, diversificarea reţelei şcolare media şi superioare tind să găsească soluţiile optime pentru a da milioanelor de tineri cunoştinţe apte să-i ajute a se orienta în multitudinea de date, fenomene şi procese care se derulează pe ecranul lumii contemporane.

Fundamentul materialist-dialectic şi istoric al şcolii noastre constituie un element esenţial în opera de educare socialistă a tinerei generaţii. Noile date ale ştiinţei furnizează argumente de înaltă valoare pentru a demonstra, în cadrul predării fiecărei discipline, fertilitatea gîndirii materialist-dialectice. Esenţial este a şti să le folosim cu măiestrie pedagogică şi pasiune pentru a pune în relief aceste valenţe educative ale ştiinţei. Caracterul militant al procesului de învăţămînt presupune însă nu o „actualizare" forţată, ci o îmbinare organică a elementului ştiinţific cu cel educativ în vederea formării concepţiei materialist-dialectice a tinerei generaţii. În acelaşi timp, orizontul ştiinţific este terenul fertil al formării unei gîndiri libere de prejudecăţi, deschise la nou. În această privinţă un rol de seamă revine îndeosebi studiului ştiinţelor sociale. Contribuţia de prim ordin pe care acest studiu o aduce la cunoaşterea şi interpretarea lumii, la înţelegerea corelaţiilor complexe dintre diferitele legi obiective ale societăţii subliniază cu tărie rolul lui în procesul educativ, formativ. Filozofia, economia politică, socialismul ştiinţific, istoria, dispun de numeroase potenţialităţi pentru a dezvolta gîndirea creatoare, atitudinea înaintată, pentru a cultiva sentimentul de fierbinte devotament pentru cauza socialismului. Predarea acestor cunoştinţe presupune un efort continuu pentru a privi marxism-leninismul ca o ştiinţă vie, în continuă îmbogăţire, aşa cum viaţa este în continuă schimbare şi transformare.

Şcoala este chemată să dezvolte, prin bogatele şi variatele mijloace de care dispune, prin iniţiativa şi capacitatea slujitorilor ei, dragostea faţă de marile realizări obţinute de poporul român în cei peste 25 de ani de prefaceri revoluţionare. Tînăra generaţie trebuie să înţeleagă profund meritul istoric al partidului comunist de a fi activat cu înaltă responsabilitate pentru a face naţiunea română stăpînă pe destinele ei, suverană şi demnă în marea familie a umanităţii. Măreţele realizări pe care le cunoaştem cu toţii atestă, cu tăria de nedezmînţit a faptelor, că din îndemnul şi prin clarviziunea comuniştilor, forţele materiale şi spirituale ale naţiunii noastre au cunoscut şi cunosc o permanentă înflorire. Cultivînd în rîndurile elevilor noştri mîndria pentru succesele istorice dobîndite vom sădi puternic în conştiinţa lor pasiunea de a le continua. Educaţia socialistă, noua conştiinţă sînt indiscutabil legate de dezvoltarea acestui sentiment de responsabilitate a tinerei generaţii pentru viitorul naţiunii noastre socialiste.

Prin sprijinul larg acordat de partid şi de stat, prin înaltul său grad de pregătire, prin devotamentul ce caracterizează corpul nostru didactic, învăţămîntul îşi va aduce şi în viitor contribuţia la educarea tinerei generaţii în spiritul ideilor socialismului, al devotamentului pentru cauza Partidului Comunist Român, asigurînd acea continuitate de aspiraţii şi idealuri care este o garanţie a ascensiunii permanente a României spre socialism şi comunism.

Ştiinţa de a conduce

situaţii în parte, dar într-un cadru unic de gîndire care îi permite să înţeleagă în ansamblu problemele organizaţiei respective. Nu vreau să se înţeleagă că directorul ar trebui să fie un specialist în cercetarea operaţională, dar el trebuie să cunoască metodele acesteia, domeniul de utilizare al fiecărei metode şi, mai ales, limitele fiecărei metode. El nu trebuie să fie un psiholog sau un sociolog, dar trebuie să cunoască importanţa diverselor metode psiho-sociologice şi să înţeleagă mai bine utilitatea detectării şi analizării obiective a acestor fenomene. Nu se pretinde unui director să devină o enciclopedie ambulantă, dar i se cere să înţeleagă necesitatea şi să ştie să dea în permanenţă vechilor sale cunoaşunţe un nou impuls, stimulîndu-le, dezvoltîndu-le şi actualizîndu-le. În domeniul conducerii şi organizării unei activităţi, un director trebuie să fie capabil să stabilească principalele obiective ale activităţii, să precizeze prioritatea în cadrul acestora, să respecte principiul unităţii de conducere, să posede „arta" delegării de responsabilităţi şi autorităţi, să înţeleagă stricta necesitate a muncii în colectiv în elaborarea deciziilor.

— Toate acestea sînt regîndi de bază de care oricine trebuie să ţină seama în activitatea de conducere.

— Este chiar aşa. Lor însă trebuie să li se asocieze, prin adaptare la specificul activităţii, şi o serie de metode moderne de conducere caracterizate printr-un accentuat caracter participativ, de antrenare la maximum şi în mod activ a tuturor subalternilor în vederea obţinerii unor rezultate individuale şi colective din ce în ce mai bune.

— Un conducător este prin excelenţă un om care ia decizii. Ce condiţii asigură luarea unor decizii optime ?

— Elaborarea unei decizii la nivelul conducerii unei organizaţii nu constituie o activitate simplă sau care poate fi tipizată la nivelul conducerii organizaţiei. Imperativul alegerii soluţiilor pe criteriul activităţii eficiente a ansamblului pe termen lung implică în mod necesar o analiză permanentă a situaţiei, în cadrul căreia nici un element de determinare nu poate fi considerat minor. În acest cadru, stabilirea naturii informaţiilor, stabilirea mijloacelor frecvente şi modalităţilor de colectare a acestor informaţii, a modului şi locului de prelucrare, precum şi determinarea modalităţilor de transmitere a informaţiilor, constituie pentru organizaţia modernă un ansamblu de probleme a căror rezolvare este hotărîtoare pentru activitatea sa. Clasificarea genului de probleme, determinarea problemei ca atare, precizarea specificului soluţiei şi mai ales a limitelor acesteia, stabilirea a ceea ce trebuie făcut pentru a obţine rezultate favorabile, integrarea în decizie a mijloacelor de realizare şi integrarea deciziei în activitatea continuă şi interdependentă a ansamblului, compartimentelor sau colectivelor organizaţiei constituie numai etapele principale în care se desfăşoară procesul elaborării deciziei. Toată această complexitate dovedeşte pe deplin necesitatea respectării principiului muncii în colectiv la elaborarea deciziilor. Conducerea organizaţiei moderne este o activitate de echipă, în care fiecare membru îşi cunoaşte sarcinile şi responsabilităţile proprii şi în care fiecare, cunoscînd obiectivele organizaţiei, caută să găsească calea cea mai eficientă de a le realiza.

— Aţi amintit de pregătirea viitoarelor cadre de conducere. Vă rugăm să ne spuneţi care sînt problemele esenţiale pe care le implică acest proces de pregătire.

— Acţiunea de formare şi perfecţionare a cadrelor de conducere din orice organizaţie trebuie să constituie o sarcină de prim ordin a organizaţiei contemporane, a cărei îndeplinire revine ca responsabilitate tuturor salariaţilor şi tuturor cadrelor de conducere din organizaţia respectivă. Această răspundere se traduce prin obligativitatea cadrului de conducere de a se instrui, de a-şi cunoaşte lipsurile proprii şi a fi conştient de necesitatea înlăturării acestora, prin obligativitatea de a se pregăti în permanenţă în vederea dobîndirii de noi cunoştinţe corespunzătoare sarcinilor pe care va trebui să şi le asume în viitor, prin obligativitatea de a se dezvolta în ansamblul personalităţii sale umane prin perfecţionarea capacităţii de a gîndi logic, de a înţelege situaţiile complexe, de a descoperi implicaţiile faptelor observate, de a gîndi în cadrul unui ansamblu, prin obligativitatea de a porni de la faptele evidente pentru a aprecia noi posibilităţi, precum şi prin obligativitatea de a comunica, în sensul de a culege şi de a primi ideile şi experienţa celorlalţi şi de a-şi exprima propriile idei cu claritate, de a rezolva situaţiile concrete, de a aprecia importanţa relativă şi interdependenţa dintre obiective şi mijloace.

În prezent s-au concretizat elementele unui plan, am putea spune naţional, de perfecţionare, pregătire şi reciclare a cadrelor în domeniul organizării ştiinţifice pe ansamblul economiei naţionale. Acest plan, urmare directă a Directivelor celui de al X-lea Congres al Partidului, ar trebui extins şi la învăţămînt, în special pentru cadrele de conducere ale organizaţiilor acestui domeniu, prin programe adaptate la specificul activităţii de învăţămînt şi axate pe cerinţele specifice ale acestei activităţi. Mai mult, consider că folosirea unor metode de instruire activă, de genul celor pe care le folosim aici la C.E.P.E.C.A., va avea ca rezultat pe lîngă asigurarea perfecţionării cadrelor de conducere din Ministerul Învăţămîntului în domeniul conducerii şi organizării activităţilor, şi o influenţă indirectă, în sensul posibilităţilor de adaptare a acestor metode chiar în procesul de învăţămînt.

La Olimpiada internațională de matematică

ȘAPTE PREMIANȚI DIN OPT CONCURENȚI

Cînd s-au întors în țară participanții români la Olimpiada internațională de matematică, desfășurată în acest an la Budapesta, la punctul de frontieră s-au suit în tren grănicerii.

— De unde veniți ? — i-au întrebat ei.

— De la Olimpiada internațională de matematică.

—Cîți concurenți de la noi ?

— Opt.

— Și cîți premianți ?

— Șapte.

Brusc, ținuta oficială a dat prilejul „pe-loc-repaosului" unui zîmbet :

— Felicitările noastre !

Eram mîndri — și noi, însoțitorii, și elevii, și grănicerii. Da, rezultatul este spectaculos : trei premii doi, patru premii trei. **Barbu Berceanu, Dan Schwartz, Radu Gologan, Dragoș Popescu, Alexandru Dincă, Vasile Radu, Cătălin Ștefănescu.** Iar pe al optulea concurent român l-a depărtat de premiu un singur punct.

Problemele n-au fost ușoare. În special a treia— propusă de Suedia — și a șasea — propusă de Uniunea Sovietică. Cum vor apărea în „Gazeta matematică" seria B, nu are sens să le comentăm aici. Poate însă că ar fi interesant pentru cititorii „Gazetei învățămîntului" să știe cum se desfășoară o asemenea olimpiadă.

Au concurat echipe de cîte opt elevi din 14 țări. Fiecare echipă era însoțită de doi profesori, unul dintre aceștia fiind despărțit de restul delegației pînă după ce s-a dat a doua serie de trei probleme. Acesta era conducătorul delegației, care a făcut parte din juriul ce a ales cele șase probleme. Fiecare țară participantă, în afară de țara gazdă, a propus cîte șase probleme. Din aceste de 6 ori 13 probleme, s-au ales 6. Trei li s-au propus elevilor în prima zi de concurs, restul în cea de a doua zi. Textele problemelor, traduse în limba respectivă, au fost înmînate fiecărei delegații de către conducătorul ei. De corectare s-au îngrijit cei doi profesori care au însoțit fiecare delegație, plus un coordonator al gazdelor (pentru fiecare problemă au existat unul sau doi coordonatori). Lucrările elevilor din țara gazdă au fost controlate de profesorii delegați din țările care au propus problemele respective.

Exigența coordonatorilor a fost extrem de ascuțită. Pentru că severitatea a operat uniform consider însă că rezultatele au fost corecte. Personal mai consider că punctele s-au dat greu și s-au scăzut ușor. De pildă, la problema a treia trebuia arătat că termenii unui șir erau cuprinși între 0 și 2. Prima parte a inegalității se demonstra ușor, era chiar banală, dar dacă nu se dovedea se scădea un punct. Dacă un candidat arăta însă numai aceasta, nu primea un punct, ci tot 0, ca și cel care prezenta foaia goală. Repet însă că, întrucît criteriile au fost aceleași pentru toate delegațiile, nimeni nu a fost vitregit.

În esența lui concursul s-a dat din partea comună (de intersecție, cum se spune în matematică) a programelor analitice ale tuturor țărilor participante. Trebuie să recunoaștem deci că materia este destul de săracă și cu un caracter suficient de clasic. Sînt handicapate, ca atare, echipele țărilor unde s-a înaintat mai mult pe calea modernizării. (Aceasta este părerea mea personală, majoritatea profesorilor care i-au însoțit pe elevii din diferite țări fiind partizanii caracterului clasic al concursului).

În ansamblu, echipa română s-a comportat ascendent față de anii trecuți. Șapte medaliați din opt concurenți n-am mai avut niciodată pînă acum. Șapte premianți a înregistrat și echipa din Republica Democrată Germană. Aceasta a numărat însă și un premiant I, care a obținut 40 de puncte din 40 posibile. La egal cu ea s-a situat și echipa Uniunii Sovietice. În fruntea clasamentului neoficial pe care l-am întocmit noi se situează echipa ungară. Conform acestui clasament, delegația noastră împarte locurile 4 și 5 cu delegația din R.S.F. Iugoslavia. Privit astfel, rezultatul nostru nu mai apare calificat superlativ. Parcă (personal) aș fi preferat mai puține premii 3, dar în schimb un premiu I. Poate însă că, dacă ar fi fost așa, aș fi regretat situația de acum...

E concludent și lăudabil caracterul de masă pe care l-a luat în rîndul elevilor noștri preocuparea pentru studiul susținut al matematicii. Cred că, în etapa care urmează, va fi necesar să acordăm un interes sporit creșterii vîrfurilor. În această ordine de idei aș vrea să spun că problemele de la primele etape ale Olimpiadei naționale trebuie să fie mai grele, numărul concurenților de la ultima etapă mai mic, iar punctajul pentru acordarea premiilor să fie stabilit cu mai multă exigență.

O ultimă remarcă : din cei 8 concurenți, unul singur era de la o clasă specială de matematică — cel care n-a fost premiat. Ceilalți provin de la clase reale obișnuite.

Prof. CONSTANTIN OTTESCU
secretar general al Societății de științe matematice

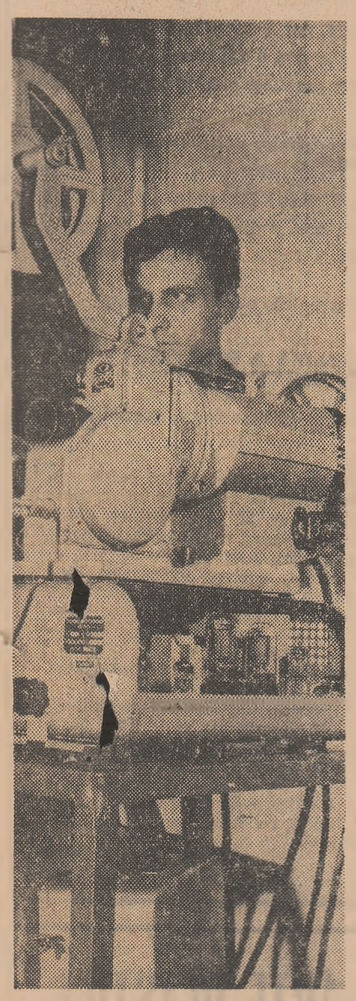

La întreprinderea optică română — I.O.R. — se revizuiește, noua serie de aparate pentru proiecție destinate școlilor

Formația artistică a elevilor Liceului „G. Coșbuc" din Năsăud a repurtat importante succese în țară

Se reînalță, mai frumoase, școlile lovite de furia apelor

(Urmare din pag. I)

ternatelor, în care au fost și sînt încă găzduite numeroase familii sinistrate.

Pentru multe din cadrele didactice sătmărene, pentru personalul didactic ajutător, zilele acestei vacanțe au fost zile de bogată activitate. Prin mîinile lor pricepute a trecut tot materialul didactic care a trebuit să fie recondiționat sau refăcut în întregime. La Școala generală nr. 3, la școlile nr.12 și nr. 13 și la multe alte școli, învățătorii și profesorii n-au știut ce este odihna pînă nu și-au văzut din nou puse la punct laboratoarele, cabinetele, întregul material didactic. Tot cu sprijinul cadrelor didactice a fost recondiționat materialul didactic inundat în magazia inspectoratului școlar. Au fost astfel repuse în funcțiune numeroase picupuri, aparate pentru pîndarea furtii, truse etc.

Și în școlile rurale din județul Satu-Mare s-a desfășurat o muncă deosebit de rodnică pentru refacerea daunelor pricinuite de ape. Printre veștile bune pe care le-am primit din satele de pe malul Someșului a fost și aceea că la Odoreu — comună care, împreună cu toate satele aparținătoare, va fi refăcută și sistematizată — se construiește din fondurile statului o impunătoare școală cu 16 săli de clasă și o grădiniță cu 200 de locuri.

Aceeași vie și entuziastă muncă am întîlnit-o și în județul Mureș. Peste tot — la Tg. Mureș, la Sighișoara, la Ludoș și Reghin, la Ceuș și Iernești — se lucrează intens pentru ca, odată cu primul clopoțel al noului an, viața școlară să-și reia și aici cursul normal, în cadrul său obișnuit. Școala tocmai care a fost investită în refacerea și reutilarea școlilor se ridică la 4 milioane lei, la care se adaugă și prețioasa contribuție în muncă, în efort și dăruire a tuturor colectivelor școlare de pe malul Mureșului și al Tîrnavelor.

La Tg. Mureș ni s-au adus la cunoștință însă și unele necazuri. Să le consemnăm la rîndul nostru pentru a le aduce în atenția celor chemați să la rezolve. În zilele dezastrului, pe la jumătatea lui mai, a fost inundată și magazia cu imprimate școlare a inspectoratului. După cum ne spunea inspectorul șef I. Bonț, cu promptitudine, la 20 mai, a fost înaintată la Ministerul Învățămîntului o comandă cu necesarul pentru noul an școlar. De atunci și pînă acum s-au înălțat case pînă sus, s-au refăcut școli, dar răspunsul de la minister n-a sosit. Oricum pînă acum, cu relativ puțin timp înainte de deschiderea noului an școlar, ar fi fost cazul ca documentele școlare să înceapă a fi distribuite în școli.

Peste tot pe unde au trecut apele, pe malurile Mureșului sau Someșului, ale Siretului sau ale Dunării, omul a biruit. Peste tot, în septembrie, elevii vor răspunde ca și înainte la sunetul primului clopoțel.

Curs de perfecționare pentru maiștrii instructori

Se aduce la cunoștința maiștrilor-instructori din învățămîntul de cultură generală, care nu au urmat pînă în prezent cursuri de perfecționare în vederea obținerii definitivării în învățămînt potrivit Articolului nr. 242 din Statutul personalului didactic, că în perioada 1—15 septembrie a.c. Ministerul Învățămîntului organizează un curs de perfecționare. Cei interesați se vor adresa inspectoratelor școlare județene pentru a fi programați la acest curs. Maiștrii instructori care vor urma acest curs vor depune pînă la 1 octombrie a.c. la inspectoratul școlar județean desarul cu actele necesare în vederea acordării definitivării în învățămînt.

De la Biblioteca centrală pedagogică

Biblioteca centrală pedagogică aduce la cunoștință că, pentru organizarea depozitelor de publicații în vederea deschiderii noului an școlar, împrumutul de carte se suspendă de la 1 august pînă la 1 septembrie 1970.

În această perioadă sălile de lectură vor funcționa cu programul zilnic între orele 7 și 15.

ANSAMBLURI PIONIEREȘTI în turnee peste hotare

În prima lună de vacanță, trei formații artistice pionierești din țara noastră au întreprins turnee în Franța, R.D.G. și U.R.S.S., dobîndind pretutindeni frumoase succese.

Grupul folcloric „Crai nou", de țărănci, a participat timp de două săptămîni la cea de a treia „Cavalcadă a prieteniei", inițiată de organizația „Les Pionniers de France" și aflată sub egida Comitetului internațional al mișcărilor de copii și adolescenți. Cei 21 de soli ai artei românești au prezentat la Aubervilliers, orașul care a găzduit „cavalcada" cîntece și dansuri mult gustate de spectatori.

Vizita în Franța a prilejuit ansamblului „Crai nou" și o serie de alte 20 de spectacole, prezentate în diferite orașe în săli ale tineretului, pe scenele unor cinmazii și licee, în parcuri, pe estrade, în cartierele muncitorești. Peste tot programul lui, ca și frumoasele costume din diverse zone ale țării noastre, s-au bucurat de o caldă apreciere din partea numeroșilor spectatori.

Un frumos succes a repurtat și corul Palatului Pionierilor, care a întreprins recent un turneu în R.D.G. Cei 73 de membri ai corului, conduși de dirijorul Ion Vanica, au prezentat concerte la Dresda, la Pilnitz, la Kotbuss și în «Republica pionierilor Wilhelm Pieck»- din apropierea Berlinului.

La rîndul său, ansamblul „Romînașul" al Palatului Pionierilor a stîrnit numeroase aplauze în cîteva orașe din Uniunea Sovietică. Formațiile sale de dans, taraful, soliștii vocali și instrumentiști au prezentat cu acest prilej piese dintre cele mai valoroase din muzicii noastre populare.

INSTITUTUL POLITEHNIC — BRAȘOV

ANUNȚĂ :

Scoaterea la concurs a următoarelor posturi

FACULTATEA DE TEHNOLOGIA CONSTRUCȚIILOR DE MAȘINI

— șef de lucrări la Catedra — Mașini și utilaj de prelucrare la cald — disciplinele „Tehnologia deformărilor plastice" și „Utilaj pentru deformări plastice" poziția 5.

— șef de lucrări la Catedra de mașini și utilaj de prelucrare la cald — disciplinele „Utilaj de turnătorie" și „Acționări electrice și hidraulice" poziția 4.

FACULTATEA DE INDUSTRIA LEMNULUI

— șef de lucrări la Catedra de fizică — disciplina „Fizică" poziția 5.

— șef de lucrări la Catedra de geometrie descriptivă și desen — disciplina „Desen tehnic" poziția 5.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului politehnic Brașov, B-dul Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 29. cererea de înscriere la care vor anexa, în dublu exemplar. actele prevăzute de Legea nr. 6 privind statutul personalului didactic din R.S.R. și de instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969.

Termenul de înscriere este de 30 de zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial R.S.S.

Concursul se va ține la sediul Institutului politehnic Brașov, B-dul Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 29 în termenul prevăzut de legea sus menționată.

CONSERVATORUL DE MUZICĂ „GEORGE DIMA" DIN CLUJ

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a postului de lector la Facultatea de instrumente și canto, catedra II — Instrumente de suflat și percuție, disciplina Flaut, poziția 8.

Candidații la concurs vor depune la rectoratul Conservatorului de muzică „George Dima" din Cluj, str. 23 August nr. 25. în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț, cererea de înscriere, la care vor anexa. în dublu exemplar, actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, partea I. nr. 33 din 15 martie 1969, și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84 539/1969.

Concursul se va ține la sediul Conservatorului din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 3 luni, de la publicarea acestui anunț.

Termenul de înscriere la concurs se **socotește de la data** publicării concursului în Buletinul Oficial.

INSTITUTUL PEDAGOGIC-CONSTANȚA

ANUNȚĂ

Scoaterea la concurs a următoarelor posturi :

FACULTATEA DE MATEMATICĂ

Catedra de matematică

1) Postul de conferențiar poz. 1 din statul de funcțiuni, disciplinele Mecanică teoretică, Geometrie analitică și Geometrie superioară.

FACULTATEA DE FILOLOGIE

Catedra de literatură română și universală

1) Postul de conferențiar poz. 1 din statul de funcțiuni, disciplina Istoria literaturii române.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului de la Institutul pedagogic Constanța, B-dul Lenin nr. 124 telefon 14576, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial, partea a III-a — cererea de înscriere la concurs, la care vor anexa actele și lucrările prevăzute de Legea nr. 6 privind statutul personalului didactic din Republica Socialistă România publicată în Buletinul Oficial partea I, nr. 33, din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84 539/1969.

Concursul se va desfășura în conformitate cu prevederile art. 113—117 din legea sus-amintită.

Informații suplimentare se pot obține de la rectoratul Institutului Pedagogic Constanța, telefon 1 45 76.

seco ven te

Ex — terra' 70

În zilele de 7, 8 și 9 august a.c. se desfășoară în parcul „Herăstrău" din Capitală finala celei de a III-a ediții a concursului „EX-TERRA", intitulată „EX-TERRA '70." Organizată de Televiziunea

română — Redacția emisiunilor pentru copii și tineret — în colaborare cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor din R.S.R. și Federația română de modelism, această acțiune, care are ca scop stimularea interesului copiilor pentru construcții tehnice, antrenează, ca și în anii trecuți, numeroși pionieri și școlari din întreaga țară. Micii constructori vor participa cu lucrări la probele : aeromodelul „Acrobat", rachetoplanul „Delta", vehiculul cu pernă de aer „Vifor", automobilul „Sprint", robotul XY-001, precum și cu lucrări la libera alegere.

Muzeul școlii din Miorcani

Antrenîndu-i pe elevi în alcătuirea unor colecții variate de material didactic, profesorii Școlii generale din comuna Miorcani, județul Botoșani, au reușit să amenajeze un muzeu cu mai multe secții. Materialele colectate de micii naturaliști, de micii geografi și geologi, de micii arheologi și de membrii cercului de turism, clasificate după criterii științifice, sînt grupate în colecții de mineralogie, de fosile, de plante și animale, precum și în colecții numismatice și etnografice. Toate laolaltă constituie un prețios ajutor în predarea lecțiilor de istorie, geografie, biologie, agricultură. Menționăm îndeosebi valoarea pieselor arheologice descoperite pe teritoriul comunei, dintre care unele vechi de circa 540 000—120 000 de ani, sau colecția de peste 300 de monede, multe aparținînd mileniului întîi, dar din care nu lipsesc nici monede actuale din peste 20 de țări.

Majoritatea pieselor din colecțiile muzeului au fost obținute prin cercetări pe teren, efectuate în timpul excursiilor. Există însă și unele piese dobîndite ca urmare a schimbului cu alte școli și cu unii colecționari din țară sau de peste hotare. Așa se face că la muzeul școlii din Miorcani se pot vedea o serie de exponate mai rar întîlnite în colecțiile școlare : nuci de cocos, diferite animale oceanice și marine (sepia, steaua de mare, rechinul, pisica de mare, anghila), roci din Bulgaria și Iugoslavia etc.

Prof. A. MIHĂESCU

Preocupări constructive

Membrii cercului literar „Mihai Eminescu" de la Școala generală din comuna Victoria, județul Brăila, au realizat sub conducerea profesoarei Simona Lungu, conducătoarea cercului, o interesantă hartă literară care reprezintă locurile de naștere ale scriitorilor studiați de elevi în clasele V—VIII.

În prezent membrii cercului se preocupă să adune material pentru alcătuirea unei culegeri de folclor local și își propun să realizeze o culegere de exerciții gramaticale necesare pentru desfășurarea orelor de română.

Prof. ELENA PUNGA

Expoziția școlarilor din județul Iași

Casa Pionierilor din Iași a găzduit o interesantă expoziție de lucrări ale elevilor. În cîteva săli au fost aranjate — pe mese, în vitrine sau pe panouri — desene, cusături, împletituri, lucrări în lemn și ceramică, costume naționale etc.

Bogat reprezentați la această expoziție au fost elevii din comuna Cotnari. Ei au adus aici cîteva zeci de desene care, peste puțină vreme, vor figura la o expoziție internațională organizată la Paris. Au atras atenția și realizările elevilor Școlii generale din Tătărași. Pe lîngă broderii, țesături și dantele, pe lîngă ștergare moldovenești, cu motive specifice comunelor județului, ei au prezentat o machetă realizată cu multă migală, care înfățișează interiorul unor case țărănești, avînd tot mobilierul sculptat.

Intîlnirea fiilor satului

În plină vacanță de vară, școlile generale din comuna Stejari, județul Gorj, au îmbrăcat haine de sărbătoare. Din inițiativa unui larg colectiv organizatoric, sprijinit de organele locale de partid și de stat și cu concursul personalului didactic din localitate, a avut loc recent o întîlnire a fiilor comunei aflați actualmente în diverse locuri de muncă din întreaga țară.

Peste 300 de participanți — de la tineri care abia au plecat la studii pînă la generațiile cele mai vîrstnice — au trăit, cu prilejul acestei întîlniri, clipe deosebit de emoționante. Ei au vizitat școala și au ascultat un scurt istoric al comunei. Apoi au fost trecute în revistă realizările dobîndite în cei 26 de ani care au trecut de la eliberarea patriei, precum și perspectivele dezvoltării viitoare. De asemenea, participanții au relatat amintiri despre momentele de seamă din viața satului și din viața lor personală. În cuvinte pline de emoție și sinceritate, vorbitorii au adus un binemeritat omagiu școlii care i-a pregătit.

Întîlnirea a fost urmată de un program artistic care a cuprins elemente din folclorul local.

Prof. GH. DASCĂLU

seco ven te

Hotelul și restaurantul **HOREZU**

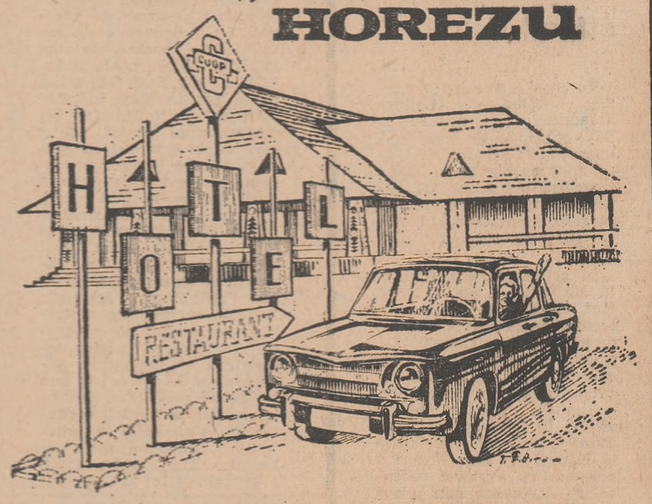

LINISTIT * ELEGANT * CONFORTABIL

Unitate a cooperației de consum din județul Vîlcea — vă oferă condiții agreabile de odihnă și cazare.

Dezbateri utile la Conferința internațională „EDUCAȚIA COPILULUI ÎN FAȚA PROGRESULUI ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII CONTEMPORANE"

După cum se știe, în zilele de 20-27 iulie 1970 s-au desfășurat la București lucrările Conferinței internaționale *„Educația copilului în fața progresului științei și tehnicii contemporane"*, inițiată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor din R. S. România, cu sprijinul C.I.M.E.A. (Comitetul internațional al mișcărilor de copii și adolescenți) și al C.I.C. (Comitetul Internațional de coordonare pentru inițierea în știință și dezvoltarea activităților științifice extrașcolare).

La lucrările conferinței au participat delegați ai 28 organizații de copii din Argentina, Austria, Belgia, R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, Cuba, Finlanda, Franța, R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Iran, R. S. F. Iugoslavia, R. P. Mongolă, Norvegia, R. P. Polonă, R.A.U., Republica Socialistă România, Suedia, Tunis, R. P. Ungară, U.R.S.S. Au luat parte, de asemenea, reprezentanți ai următoarelor organizații internaționale: U.N.E.S.C.O., F.M.T.D., C.I.M.E.A, C.I.C., Federația Internațională a comunităților de copii, Comitetul European al scoutismului masculin, I.P.A. (Asociația Internațională a terenurilor de joc), Uniunea Internațională pentru protecția naturii și a resurselor sale. Printre participanți s-au numărat personalități de renume, oameni de știință, pedagogi, psihologi, sociologi etc.

Cu prilejul lucrărilor conferinței, delegații au luat parte la vernisajul expoziției internaționale „Minitehnicus '70", au vizitat tabăra de aero și rachetomodele de la Telega, cea de radioamatori de la Timișul de Sus și cea de carturi de la Brașov, au vizionat un spectacol artistic prezentat de formații ale pionierilor din diferite județe ale României.

Desfășurată în cadrul Anului Internațional al Educației, inițiat de U.N.E.S.C.O., conferința a dezbătut probleme legate de experiența obținută de diferite țări ale lumii în domeniul conceperii, elaborării și înfăptuirii practice a programelor de educație tehnico-științifică a tinerei generații, a realizat un rodnic schimb de experiență în acest domeniu. În timpul conferinței s-a relevat că dezvoltarea rapidă a științei și tehnicii, care influențează în mare măsură progresul omenirii precum și procesul complex al educației, impune participarea permanentă a întregii societăți la activitatea instructiv-educativă și la realizarea educației extrașcolare. S-a evidențiat, de asemenea, că în epoca noastră de mari cuceriri ale progresului social, de strălucite rezultate ale științei și tehnicii, de mărețe realizări ale spiritului uman, în fața copiilor de azi — cetățeni productivi ai anului 2 000 — se deschid perspective deosebite. Mulți participanți au subliniat că în țările socialiste progresul social se împletește în mod armonios cu cel economic și științific, ceea ce creează condiții favorabile pentru dezvoltarea tinerei generații. În același timp, s-a subliniat că pe globul pămîntesc milioane de copii trăiesc încă în condiții foarte grele de foamete, subnutriție, în regimuri de exploatare, neavînd acces la bunurile culturii, științei și tehnicii.

Participanții au fost unanimi în a aprecia că educația tehnico-științifică, ca parte integrantă a educației generale moderne, reunește stima pentru valorile științei și culturii naționale cu sentimentul de solidaritate internațională, de colaborare și respect reciproc între popoare, în spiritul progresului social și al umanismului. De aceea, folosirea științei și tehnicii în scopuri contrare intereselor umanității, sporirea cheltuielilor militare și distrugerea prin războaie a avuțiilor care ar fi putut contribui la creșterea nivelului de trai și la înflorirea educației au constituit obiectul dezaprobării delegațiilor la conferință. Conferința a apreciat că este în interesul umanității ca toți copiii să fie educați conform exigențelor epocii contemporane, să-și însușească cuceririle științei și tehnicii, să fie formați în spiritul păcii și prieteniei între popoare, potrivit cerințelor modernizării învățămîntului.

Organizațiile participante, militînd pentru o mai bună cunoaștere reciprocă și pentru întărirea continuă a cooperării în domeniul educării tinerei generații, au apreciat că progresul și perfecționarea continuă a educației tehnico-științifice impun conjugarea eforturilor tuturor factorilor responsabili pe plan național și internațional, organizațiile de copii și adolescenți putînd aduce în această privință o contribuție dinamică, responsabilă și creatoare. S-a considerat că în zilele noastre educația copilului în spiritul științei și tehnicii contemporane trebuie apreciată ca făcînd parte din cultura generală, chemîndu-se factorii competenți să faciliteze acest proces.

Subliniind însemnătatea deosebită a conferinței, atmosfera caldă de sinceră colaborare care a caracterizat lucrările acesteia, delegațiile și-au exprimat convingerea că schimbul rodnic de păreri la care au luat parte a contribuit la cunoașterea mai profundă a experienței organizațiilor participante în educarea tehnico-științifică a copiilor și adolescenților, la întărirea prieteniei și înțelegerii între popoare.

Conferința recomandă să fie invitate organizațiile internaționale cum sînt: U.N.E.S.C.O., C.I.M.E.A., C.I.C etc. să popularizeze rezultatele și experiența Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România în domeniul educației tehnico-științifice a pionierilor și școlarilor.

Conferința a luat cunoștință cu admirație de rezultatele obținute de Organizația Pionierilor din Republica Socialistă România în domeniul educației copiilor în spiritul științei și tehnicii contemporane, în vederea stimulării aptitudinilor creatoare ale acestora, un exemplu elocvent constituindu-l în acest domeniu expoziția internațională „Minitehnicus '70".

Dezvoltarea impetuoasă a științelor și tehnicii contemporane, transformările rapide și permanente care se produc în domeniul acestora determină modificări profunde în structura și metodele procesului de învățămînt, chemat să dea tineretului o asemenea pregătire, încît acesta să poată răspunde nu numai la solicitările prezentului, dar și la cele ale deceniilor viitoare.

Conferința națională cu tema „Educația copilului în fața progresului științei și tehnicii contemporane" a prilejuit o largă trecere în revistă a opiniilor exprimate în acest domeniu de numeroase personalități de prestigiu din țară și de peste hotare. În rîndurile de mai jos reproducem cîteva din părerile formulate de unii din participanții la dezbateri.

IOAN URSU, președintele Comitetului de stat pentru energie nucleară din Republica Socialistă România:

În prezent, se pune foarte acut problema educării, a formării gîndirii copilului, astfel încît ea să fie eficace (în sensul optimizării raționamentelor). O asemenea acțiune este posibilă numai în cadrul propice al procesului de muncă, singura modalitate de realizare concretă a personalității tînărului și apoi a omului matur. Dacă lăsăm la libera voie imaginația arătoare a coconului nu ne putem aștepta decît la o dispersare a energiei gîndirii și, în final, la un om enciclopedic, dar absolut neeficace pentru o activitate creatoare.

Știința și tehnica de azi sînt atribute create de om în timp. Ele reprezintă rodul efortului colectiv al unui număr imens de oameni, în decursul istoriei. Tînăra generație preia, selectează și adaugă noi piese în eșafodajul respectiv. Totodată, mai mult ca oricînd, omul tehnic de azi, pentru a-și păstra umanismul și echilibrul, pentru a înțelege mai ușor pe semenii săi, are nevoie să se apropie și de sensurile poetice ale existenței umane. Unii afirmă că poezia matematicii sau a metalului ce se scurge topit în forme ar fi mai presus decît vibrația lirică din versurile unui poet. Gîndim însă că sensurile existenței omenești nu pot fi găsite nici numai în metal sau în ecuații și nici numai în poezia lirică, ci doar într-o îmbinare armonioasă și complexă a lor.

M. TETERIN, subdirector general pentru educație al UNESCO:

Explozia de cunoștințe științifice și tehnologice a început să aibă un efect atît de profund asupra vieții oamenilor, încît nimeni nu poate considera că se găsește în mijlocul șuvoiului gîndirii moderne dacă rămîne analfabet în domeniul științei și tehnicii. Cum pot fi adaptate educația și învățămîntul la cerințele societății moderne? Devine clar că metodele de predare bazate pe memorizare nu mai sînt în măsură să facă față cerințelor. Tehnica veche a predării, bazată pe memorizarea pasivă, începe să fie schimbată prin metode care îl ajută pe elev să pătrundă în secretele naturii. În loc să se mulțumească a-i cere pur și simplu să reproducă ceea ce a memorat, școala tinde să-i trezească curiozitatea, să-l pună în situația de a trage propriile sale concluzii. Sarcina principală a educației științifice este astăzi aceea de a da tineretului o înțelegere a științei și tehnicii, inclusiv a direcției dezvoltării lor și a efectelor pe care le au asupra vieții.

Trebuie accentuat însă faptul că sarcina de a crea un cetățean instruit din punct de vedere științific nu se poate realiza exclusiv în cadrul învățămîntului. Transformările științifice din lumea modernă sînt atît de rapide încît instituțiile de învățămînt nu sînt în măsură să-și asume singure această responsabilitate. Este indispensabil de aceea, să se acorde o atenție mai mare și educației extrașcolare.

OVIDIU BĂDINA, directorul Centrului de cercetări pentru tineret din România:

Producția societății moderne solicită și va solicita în mod din ce în ce mai accentuat o formație tehnico-inginerească, un orizont cultural-științific larg, o mare capacitate de înțelegere și de acțiune operativă. Instruirea și educația tinerei generații în vederea integrării sale sociale se construiește ca o pregătire profundă de cultură generală — aceea în același timp socială, politică, etică, literară, filozofică, științifică și tehnică — realizată nu numai în vederea minuirii utilajelor sau în vederea întreținerii lor și, pînă la un anume grad, nici măcar în vederea fabricării lor, care poate fi încredințată și ea, pînă la urmă, unor tehnologii automatizate, ci în interesul persoanei umane.

O calificare tehnică superioară, inclusiv cunoștințe de specialitate, au fost și vor fi necesare, dar nimeni nu-și poate îngădui azi să limiteze pregătirea tinerei generații la o îngustă specializare tehnică. Cred că avem să înlocuim întelesul tradițional al conceptului de tehnică și să-i dăm un sens nou, modern, includzîndu-i în sfera conceptului de cultură generală, remaniat și el într-o direcție care îmbină armonios cultura social-politică și etică a tînărului cu cea literară și artistică, dar și cu cea filozofico-științifică și tehnico-profesională.

JERZY MAJKA, redactor șef al publicației pionierești „Swiat Młodych", membru al Consiliului Central al Uniunii pionierilor polonezi:

În timpurile noastre, știința precede practica tehnică, pregătindu-i posibilități tot mai largi, uneori nelimitate. Această situație nu se ivise încă în timpul precedentei revoluții tehnice. Pe atunci ritmul dezvoltării tehnicii nu se datora încă în special oamenilor de știință. Watt, Stephenson, Edison și alții n-au fost oameni de știință. În prezent, după cum știm, lucrurile stau altfel. De aceea nu poate să ne surprindă faptul că acum unii consideră ca determinantă influența științei aliate cu tehnica asupra vieții umane.

Desigur, revoluția tehnico-științifică nu influențează în mod automat schimbarea relațiilor de producție. Din această cauză educatorii trebuie să-și extindă străduințele pe care le desfășoară pentru pregătirea tinerei generații, căutînd să rezolve și sarcinile apărute ca urmare a revoluției tehnico-științifice. Numai în aceste condiții vor putea urmașii noștri să continue, cu competență, transformările sociale în spiritul liniilor directoare arătate de marxism-leninism.

De aceea școala poloneză ca și organizațiile cu caracter educativ urmăresc să dezvolte, concomitent interesele științifice și tehnice ale tinerilor, să le ofere simultan cunoștințe în domeniul științelor social-politice, umaniste, exacte și tehnice și să-i pregătească astfel încît să se poată integra în societate și să știe să aplice în practică cunoștințele de specialitate și teoretice. Realizarea acestui postulat ne oferă posibilitatea de a-i include pe tineri în viața socială, în construirea socialismului, această integrare reprezintă una din căile cele mai importante de pregătire a lor în vederea muncii lor viitoare.

JEAN PIERRE LE RIDENT, membru al Consiliului Național al pionierilor din Franța:

Nu ne putem imagina dezvoltarea științei în momentul de față și nici în viitor în afara muncii de formare a personalității omului contemporan, în afara integrării lui profesionale și sociale — și aceasta cu atît mai mult cu cît în zilele noastre educația nu se realizează numai în școală și numai prin metode școlare. Într-adevăr, în epoca modernă educația a căpătat un rol atît de larg încît s-a ajuns la ideea necesității unei educații permanente.

Ce exigențe comportă corelarea educației cu dezvoltarea științelor? Consider că este poate cazul să ajungem la o practică științifică datorită căreia copiii, ajutați de mijloace pedagogice bine concepute, să poată cunoaște în același timp și propriile lor posibilități și diferitele aspecte ale creației tehnico-științifice. Mi se pare absolut necesar ca toate scopurile pedagogice să se realizeze în funcție de necesitățile esențiale ale copilului. Astfel, potrivit aptitudinilor sau înclinațiilor personale ale fiecărui copil, se va aprecia însemnătatea pedagogică a unei realizări tehnice nu în funcție de asemănarea ei cu anumite date concepute în perspectivă exclusiv tehnică, ci mai curînd în funcție de progresul individual la care această activitate va fi contribuit, rolul educatorilor constînd nu în întreținerea nivelului atins, ci în depășirea acestuia.

INSTITUTUL CENTRAL DE PERFECȚIONARE A PERSONALULUI DIDACTIC — BUCUREȘTI

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi

SECȚIA PLANURI DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI PROGRAME ȘCOLARE

1. Catedra de științe umaniste

1. Lector — disciplina limba română, poz. 2 din statul de funcțiuni

2. Lector — disciplina limba franceză, poz. 3 din statul de funcțiuni

3. Lector — disciplina limba engleză, poz. 4 din statul de funcțiuni

4. Lector — disciplina limba germană, poz. 5 din statul de funcțiuni

5. Lector — disciplina limba rusă, poz. 6 din statul de funcțiuni

6. Lector — disciplina limba latină, poz. 7 din statul de funcțiuni

7. Lector — disciplina limbile naționalităților conlocuitoare, poz. 8 din statul de funcțiuni

8. Lector — disciplina istorie, poz. 9 din statul de funcțiuni

9. Lector — disciplina filozofie, poz. 10 din statul de funcțiuni

10. Lector — disciplina socialism și economie politică, poz. 11 din statul de funcțiuni

2. Catedra de științe matematice-fizico-chimice-biologie și geografie

1. Lector — disciplina matematică, poz. 2 din statul de funcțiuni

2. Lector — disciplina fizică, poz. 3 din statul de funcțiuni

3. Lector — disciplina fizică, poz. 4 din statul de funcțiuni

4. Lector — disciplina chimie, poz. 5 din statul de funcțiuni

5. Lector — disciplina chimie, — poz. 6 din statul de funcțiuni

6. Lector — disciplina biologie, poz. 7 din statul de funcțiuni

7. Lector — disciplina biologie, poz. 8 din statul de funcțiuni

8. Lector — disciplina geografie, poz. 9 din statul de funcțiuni

9. Lector — disciplina lucrări practice, poz. 10 din statul de funcțiuni.

3. Catedra de activități practice-tehnice-artistice și educație fizică

1. Lector — disciplina muzică, poz. 1 din statul de funcțiuni

2. Lector — disciplina desen, poz. 2 din statul de funcțiuni

3. Lector — disciplina educație fizică, poz. 3 din statul de funcțiuni

4. Lector — disciplina electronică, poz. 4 din statul de funcțiuni

LABORATORUL DE ANALIZĂ A PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT

1. Asistent — disciplina filozofie-epistemologie, poziția 4 din statul de funcțiuni

Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului central de perfecționare a personalului didactic din București — Calea Dorobanților nr. 32 — în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial al R.S. România partea a III-a (pentru posturile de lectori), și de 15 zile (pentru posturile de asistent), cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din R.S. România, publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969, și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969.

Informații suplimentare se pot obține la secretariatul rectoratului.

Concursul se va ține la sediul Institutului central de perfecționare a personalului didactic din București, în termen de 2 (două) luni de la expirarea termenului de înscriere la concurs (pentru posturile de lectori) și în termen de 15 zile (pentru posturile de asistent).

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.

INSTITUTUL DE ARTE PLASTICE „NICOLAE GRIGORESCU" — BUCUREȘTI

ANUNȚĂ:

scoaterea la concurs a următorului post

FACULTATEA DE ARTE PLASTICE

Conferențiar la catedra de Istoria Artei, poz. 9, disciplina Istoria Artei Universale; Arta și literatura contemporană.

Candidații la concurs vor înainta în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț în Buletinul Oficial al R.S.R., la Secretariatul Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu" din București str. General Budișteanu nr. 19, sectorul 7, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6, privind statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969.

Concursul se va ține la sediul institutului din București, la 2 luni de la expirarea termenului de înscriere la concurs.

Informații suplimentare se pot obține la secretariatul institutului la telefon 16.01.51.

BIBLIOTECA

„Analize sintactice și stilistice"

Volumul „Analize sintactice și stilistice" (Editura didactică și pedagogică 1970) cuprinde, de fapt, două lucrări consacrate cercetării unor probleme de bază: structură sintactică și aspectele stilistice ale limbii literare, aparținînd lui Sorin Stati și respectiv Gh. Bulgăr.

În prima lucrare, semnată de către Sorin Stati, sînt clarificate multe probleme lăsate în suspensie de gramaticile existente. De pildă: problema verbelor copulative, a adverbelor predicative și a locuțiunilor ca unități sintactice indivizibile. În legătură cu locuțiunile, autorul precizează și criteriile de identificare a acestora cu ajutorul valențelor — noțiune nou introdusă în analiza sintactică, după o analogie stabilită între sintaxă și chimie. Valența este însușirea combinatorie a cuvîntului în cadrul propoziției: fiecărei părți de vorbire îi este specific un anumit număr de valențe, din care în enunț sînt satisfăcute una sau mai multe (niciodată toate) — precizează autorul. Alte noțiuni noi propuse de către acesta sînt enunțul (= o comunicare întreagă, de sine stătătoare, care poate fi înțeleasă de cititor fără să se simtă nevoia unor completări) și reacțiunea (= însușirea unui cuvînt de a cere de la cuvîntul cu care e în relație sintactică respectarea unui anumit caz, a unui număr, a unui timp (în general, a unei caracteristici de morfologie). Autorul stabilește patru tipuri de relații sintactice în propoziții și fraze și face discuții utile între sensurile lexicale și funcțiile sintactice, deschizînd noi orizonturi în analize. Nu sînt neglijate nici indicațiile stilistice, ori de cîte ori se pun asemenea probleme. Secțiunea ultimă a lucrării e consacrată sinonimiei și omonimiei, problemă mai puțin abordată pînă acum.

Lucrarea lui Gh. Bulgăr se împarte în două secțiuni distincte: una teoretică, consacrată precizării și sistematizării faptelor de stil și alta practică, alcătuită din 26 de analize stilistice pe texte, începînd cu Miron Costin și ajungînd pînă la Lucian Blaga. Autorul își axează cercetarea pe ceea ce Vianu denumea fapte de invenție, urmărind să trezească interesul pentru fenomenele specifice ale expresivității limbii, pentru depistarea construcțiilor sugestive inițiate în contextele literare. După ce lămurește întelesul noțiunilor de stil, autorul se referă la sensul logic, figurat, metaforic al cuvintelor, la resursele expresive ale vorbirii, la cerințele și procedeele stilistice, precum și la problema raporturilor dintre calitatea expresiei și cantitatea resurselor, insistînd asupra procesului de sublimare a cantității în calitate. Analizele stilistice propuse de Gh. Bulgăr constituie de fapt o introducere într-o stilistică literară, concepută ca sinteză a valorilor expresive care definesc un autor, o operă, după exemplul strălucit al lui Tudor Vianu. Gh. Bulgăr împinge cercetarea sa spre toate genurile literare, prin faptul că are în vedere nu numai poezia și proza, ci și literatura istorică, literatura filologică și critica.

Cartea alcătuită de Sorin Stati și Gh. Bulgăr este un îndemn la reflecție în legătură cu predarea limbii și literaturii române. Ea propune introducerea experimentală a analizei elementare a structurilor sintactice după modelul prezentat de către Sorin Stati și introducerea obligatorie a analizelor stilistice în predarea literaturii, după exemplele oferite de Gh. Bulgăr și de alți discipoli ai lui Tudor Vianu.

Prof.
SIMION BĂRBULESCU
Bușteni

„România de la A la Z"

Prin excelență, omul modern este un călător. Uneori solitar, dar cel mai adesea în grup, el caută să cunoască la față locului valorile pe care societatea le făurește necontenit în cadrul dat al naturii. Pornești la drum dar, dacă nu te informezi dinainte, oricît ar fi de interesant și de neprevăzut traseul urmat, nu te alegi cu cine știe ce. Poate de aceea N. Iorga spunea: „Cetiți înainte de a pleca!" În sprijinul unei asemenea lecturi vine dicționarul turistic „România de la A la Z" de I. Constantinescu, apărut recent sub auspiciile editurii „Stadion". Cele aproape 450 de pagini ale sale include dicționarul propriuzis (care ocupă, firesc 90% din lucrare), un capitol de „adrese utile" (hoteluri, moteluri, campinguri, cabane) și o hartă turistică a Republicii Socialiste România.

Informația istorică, geografică, literară etc. este prezentată într-o formă limpede și precisă. Acolo unde trebuie și atît cît este necesar, sînt inserate și date privitoare la istoria artei antice, feudale și contemporane. Remarcăm de asemenea precizia datelor asupra căilor de comunicație, asupra posibilităților de cazare și de aprovizionare.

Completînd în chip fericit seria lucrărilor de acest fel de la noi, dicționarul turistic „România de la A la Z" de I. Constantinescu, poate fi de un real folos școlilor în excursiile pe care le organizează cu elevii pentru a le da posibilitatea să-și cunoască cît mai bine patria.

T. I.

ANUNȚ

Absolvenții Liceului pedagogic din Tg. Jiu, promoția 1950, sînt invitați să participe la sărbătorirea a 20 de ani de la absolvire. Întîlnirea va avea loc în localul liceului, în ziua de 5 sept. a.c.

Comitetul de organizare roagă colegii să se adreseze pentru detalii prof. Ion Cucu, directorul Școlii generale nr. 21 Craiova, str. Calea Bucureștilor nr. 141.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și la difuzorii de presă.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

40 132